

THE ATMANAND PRAKASH REGISTERED No. B. 431

ॐ { श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः } ॐ

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ { सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः } ॐ

सम्यक्त्वं सत् प्रदत्ते प्रकटयति गुरौ वीतरागे च भक्तिं
माधुर्यं नीतिवह्न्या मधुरफलगतं राति संसारमार्गे ।
भव्यानारोहयत्यात्महितकरगुणस्थानपाटीं प्रकृष्टां
आत्मानन्दप्रकाशः सुरतरुविव यत्सर्वकामान् प्रसूते ॥१॥

पुस्तक १३. } वीर संवत् २४४१ भाद्रपद आत्म सं. १७. { अंक २ जो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा. भावनगर.

विषयानुक्रमशः.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ
१	वार्षिक सभायोजना तथा प्रभु स्तुति...	२५	७	उत्तिथि तथा लायक अनो...	३८
२	आवक भूमिगत आश्रमपदेश...	२६	८	संस्कृत रत्नावली...	४२
३	श्री गार्ग्य प्रभु स्तुति...	३१	९	संस्कृत वचनो सांख्यी आदरवा	...
४	जैनोपासना...	३२	१०	योग विवेक...	४४
५	द्वारगी कृति...	३७	११	श्रवण दया...	४५
६	पुण्यस्थानों में भगवत् प्रभाष...	३८	१२	श्रीआगमोद्भव समिति-पाठ्य...	४६
			१३	अर्थविवेक...	४७

वार्षिक—मूल्य ३१. १) ४ पाठ्य अर्थ आना ४.

श्री आत्मानन्द सभा में शाह गुवाभयं वलुबाभयं छात्र—भावनगर.

શ્રીમદ્ હંસવિજયજી મહારાજ વિરચિત

“ હંસવિનોદ ”

(આવૃત્તિ ૫ મી)

સદ્ગુરુ ગ્રંથની સુધારા વધારા સાથે પાંચમી આવૃત્તિ શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસ માં બહુજ સુંદર ટાઈપથી છપાય છે. બાઈબીંગ પણ તેવુંજ સુંદર થશે. ઘણીજ દુર્ગુણ સુદૃઢતામાં બહાર પડવાની છે. સદ્ગુરુ ગ્રંથમાં ધર્મ-નીતિ અને ભક્તિભાવને પ્રદિષ્ટ કરનારા સારગ્રાહી સમદર્શી સર્વ જનોને વાંચવા યોગ્ય સ્તવનો, સજ્જાઓ અને યોગદાયક પદો આવેલા છે. જેમાં પ્રથમની આવૃત્તિઓ કરતાં ત્રીશથી વધીશને વધારો કરવામાં આવેલો છે. ભાષા ઘણીજ સરલ, સાદી અને અલંકાર યુક્ત વાપરવામાં આવેલ છે; સાથે રંગો પણ રસિક મુકામાં આવેલા છે. પ્રમાણમાં કિંમત ઘણીજ ઓછી, એટલે માત્ર ૦-૧૨-૦ રાખવામાં આવેલ છે પુસ્તકનો નફો નીચે જણાવેલ લાઘવેરી-પુસ્તકાલય ખાતામાં જવાનો છે. દરેક જૈન બંધુઓએ શ્રાદ્ધ થઈ સહાય આપવાની જરૂર છે. લખો નીચેના શરનામે—

લુણસાવાડે

મોટીપોળ

} શા. જેસંગભાઈ છોટાલાલ સુતરીયા
} શા. મોહનલાલ છોટાલાલ પાલખીવાલા
સેક્રેટરીઓ

શ્રીમદ્ હંસવિજયજી જૈન લાયબ્રેરી—અમદાવાદ

“ શ્રીપર્યુષણાષ્ટાન્દિક વ્યાખ્યાન.”

(ભાષાંતર)

ઉક્ત ભાષાંતરનો ગ્રંથ સુંદર શાસ્ત્રી ટાઈપથી, ઉંચા કાગળો ઉપર છપાવી અમારા તરફથી હાલમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. માત્રભાષાના અભ્યાસી મુનિમહારાજઓ, સાધવીમહારાજ વગેરેને લેટ આપવાનો છે, જેથી લેટ મંગાવનાર મહાત્માઓએ શ્રાવકનું નામ નીચેના શીરનામે લખી મોકલવાથી પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું વી-પી-કરી લેટ મોકલી આપવામાં આવશે.

અન્યને માટે રૂ. ૦-૪-૦ કિંમત લેવામાં આવશે. પોસ્ટેજ જુદું.

“ શ્રીપાઠ ચરિત્ર મૂલ ”

ઉપરનો ગ્રંથમૂળ પણ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. સંસ્કૃતના અભ્યાસી-ખપી મુનિમહારાજ તથા સાધવી મહારાજ તથા લેખીત જ્ઞાન ભંડારને લેટ આપવાનો છે. લેટ મંગાવનાર મહાત્માએ પોતાના ગુરુ કે સમુદાયના વડીલ મુનિરાજ મારફત શ્રાવકનું નામ નીચેના શરનામે લખવાથી મળી શકશે. અન્યને રૂ. ૦-૩-૦ ત્રણ આના (પોસ્ટેજ જુદું) ની કિંમતથી વેચાણ આપવામાં આવશે.

આત્માનંદ
લખન.

}

શ્રી જૈન આત્મવીર સલા
ભાવનગર.

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यज्जिन्मृतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकष्टुःखोपनिपात-
पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञाने यत्नोविधेयः ॥

પુસ્તક ૧૩] વોર સંવત્ ૨૪૮૧, માદ્રપદ. આત્મ સંવત્ ૨૦. [અંક ૨ જો.

શ્રી વોરાયનમઃ વાર્ષિક-ક્ષમા યાચના. (ગઝલ)

કર્યાં અપરાધ મન વચ કાચ—શ્રી બ્રાતુ તમારા જે;
ક્ષમા યાચુ ત્રિયોગે હું, શ્રદ્ધિ જિન શૈલીને આજે. ૧
પુનઃ અપરાધ ના થાવા, હૃદયથી ભાવના રાખી;
તમે પણ તે હિ વૃત્તિને, ધરે જન મિત્રતા દાખી ૨
વીર સંવત-૨૪૪૧
આત્મ સં. ૨૦
ભાદ્રપદ શુકલ ચતુર્થિ

} શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા

પ્રમુસ્તુતિ. (શાદ્દલવિકીરિત.)

જેનું સ્થાન સદા અનંત વિલસે જ્ઞાન પ્રયોગે કરી,
જે વેરે સુખ સૌમ્ય શાંતિ કિરણે અધ્યાત્મ ભાવે ભરી;
જેના દર્શન માત્રથી સુખ લહે પ્રાણી ગણે વિશ્વમાં,
શ્રી શંખેશ્વર પાર્થનાથ નમોએ સંવત્સરી પર્વમાં.

૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી શ્રાવક ધર્મોચિત.

* શ્રી આચારોપદેશ.

(પ્રથમો વર્ગ :)

મંગલાચરણ.

૧-૨ કેવળ જ્ઞાન અને આનંદ સ્વરૂપ, રૂપ રહિત, જગત્પ્રાતા, અને પરમ જ્યોતિર્વત શ્રી પરમાત્માને નમસ્કાર ! યોગી પુરૂષો મનની શુદ્ધિને ધારણ કરતા ધ્યાન ચક્ષુવડે જેનું સ્વરૂપ જોવે છે, તે પ્રભુને હું સ્તવું છું.

અથ અંથન હેતુ.

૩-૫ સહુ કોઈ જીવ સુખને ઇચ્છે છે, શુદ્ધ-નિર્દોષ સુખ મોક્ષમાં રહું છે. મોક્ષ સુખ ધ્યાનથી મળે છે, ધ્યાન મનની શુદ્ધિથી થાય છે, અને મનની શુદ્ધિ કષાયને જીતવાથી થાય છે. કષાયનો જય ઇન્દ્રિયોને દમવાથી થાય છે. અને ઇન્દ્રિયોનું દમન સદાચારથી થાય છે, અને એવો ગુણુકારી સદાચાર રૂડા ઉપદેશ થકી પ્રાણીઓને પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

રૂડા ઉપદેશથી સુખુદ્ધિ થાય છે. અને સુખુદ્ધિથી સદ્ગુણોનો ઉદય થાય છે. એવા શુભાશયથી આ આચારોપદેશ નામના ગ્રંથનો હું પ્રારંભ કરું છું.

અથ શ્રવણ રૂળ-ધર્મ પ્રાપ્તિ

૬-૯ સદાચાર સંબંધી વિચારવડે મનોહર અને ચતુરને ઉચિત એવો આ દેવતાને પણ આનંદકારી ગ્રંથ શુભાશયવાળા સર્જનોએ શ્રવણ કરવો યુક્ત છે. અનંતકાળે પણ પામવો દુર્લભ એવો આ મનુષ્યજન્મ પામીને વિવેકવંત જનોએ ધર્મને વિષે પરમ આદર કરવો જોઈએ. ધર્મ શ્રવણ કર્યો છતો, દેખ્યો છતો, કરાવ્યો છતો અને અનુભવ્યો છતો પણ પ્રાણીઓને સાતમા કુળ પર્યંત પવિત્ર કરે છે.

ધર્મ, અર્થ અને કામરૂપ ત્રણ વર્ગને સમ્યક્ પ્રકારે સેવ્યા વગર મનુષ્યનું આયુષ્ય પશુની જેવું નકામું સમજવું. તે ત્રણ વર્ગમાં પણ ધર્મ ઉત્તમ છે. કેમકે તે ધર્મ સેવન કર્યા વગર જીજ્ઞાસે અર્થ અને કામ સધાતાં નથી.

સત્સામગ્રી અને તેની સફળતા કરવા શાસ્ત્ર પ્રેરણા.

૧૦-૧૩ મનુષ્યપણું, આર્યદેશ, ઉત્તમ જાતિ-કુળ, અખંડ ઇન્દ્રિય કુશળતા, શરીર આરોગ્ય, અને દીર્ઘ આયુષ્ય કથંચિત્ કર્મની લક્ષણોથી મળે છે. એ બધાય પુન્ય થેજે પ્રાપ્ત થયે છતે શ્રદ્ધા આવવી દુર્લભ છે; તેથી પણ દુર્લભ સદ્ગુણોનો સંયોગ મ્હોટા ભગ્યથેજે મળે છે. આ સઘળી સામગ્રી સ્વાધીન જ હોય પણ તે જેમ ત્યાં વડે રાજા, સુગંધ વડે ફૂલ અને ઘી વડે ભોજન શોભે છે, તેમ

❀ શ્રી ચારિત્ર સુંદર ગણિ વિરચિત આચારોપદેશ ગ્રંથનું આ શુદ્ધ ચરણ ભાષાંતર છે. ❀

આચાર્યપદ્ધતિ.

૨૭

સદાચાર વડે શોભા પામે છે-સફળ થઈ શકે છે. સદાચાર સેવવામાં તત્પર મનુષ્યે શાસ્ત્રોક્ત વિધિ વડે ધર્મ, અર્થ અને કામ રૂપ ત્રણ વર્ગને પરસ્પર વિરોધ રહિત (અવિરૂદ્ધ પણે) સદાય સાધવા જોઈએ.

શ્રાવક યોગ્ય શાસ્ત્રોક્ત અવિરૂદ્ધ આચાર વિચાર. નમસ્કાર મંત્રની સ્તુતિ.

૧૪ રાત્રીના ચોથા પહોરમાં બ્રાહ્મ મુહૂર્ત વખતે કાળજી રાખી, સુસ્ત પુરૂષ પંચ પરમેષ્ઠિ મંત્રની સ્તુતિ કરતો છતો નિદ્રાનો ત્યાગ કરે. ૧૫ સદાય શય્યા-માંથી ઉઠ્યા (જાગ્યા) બાદ ડાબી કે જમણી જે નાડી વહેતી હોય તેજ ડાબે કે જમણે પગ ભૂમિ ઉપર (ધીમેથી) રાખવો. ૧૬ શયન સંબંધી વસ્ત્રો મુકી બીજા (સ્વચ્છ) વસ્ત્રો ધારણ કરી રૂડા સ્થાનકે રહીને બુદ્ધિવાને ધીરજથી પંચ-પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર મંત્રનું ધ્યાન કરવું. ૧૭ પવિત્ર થઈ પૂર્વ દિશા કે ઉત્તર દિશા સન્મુખ પવિત્ર સ્થાને રહ્યો સ્થિર મનથી નમસ્કાર મંત્રનો જાપ કરવો. ૧૮ સ્નાન કર્યું હોય કે ન કર્યું હોય, સુખી હોય કે દુઃખી હોય તે નમસ્કાર મંત્રનું એકાગ્ર-મને ધ્યાન કરતો છતો સર્વ પાપથી મુક્ત થાય છે. અર્થાત્ ધર્મના અર્થી જનોએ સર્વ દેશ કાળમાં શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર મંત્રનું ચિંતવન કરવું જોઈએ. ૧૯ આંગળીને અંગે જે જાપ કરાય, મેરૂતું ઊઠ્ઠાંધન કરીને જે જાપ કરાય અને ઉપયોગ રહિત સંજ્યાહીન જે જાપ કરાય, તે પ્રાયઃ અલ્પ ફળ આપનાર થાય છે. ૨૦ ઉત્કૃષ્ટ, મધ્યમ અને જઘન્ય એમ ત્રણ પ્રકારે જાપ થાય છે. તેમાં જે હૃદય-કમળમાં વિધિવત્ નવપદ્મજીવો જાપ કરાય તે ઉત્કૃષ્ટ અને જપમાળાવડે કરાય તે મધ્યમ જાપ સમજાવો. ૨૧ મૌન રાખ્યા વગર, સંજ્યાતું લક્ષ રાખ્યા વગર અને ચિત્તની એકાગ્રતા વગર તેમજ પદ્માસનાદિક આસન લગાવ્યા વગર અને ધ્યેય-પર-માત્માદિકમાં વૃત્તિને જોડ્યા વગરનો જાપ જઘન્ય છે.

આવશ્યક-કરણી.

૨૨ ત્યારપછી (પ્રભાત સારી રીતે થયે છતે) ઉપાશ્રયે કે પોતાની ચોષધ-શાળામાં સ્વપાપની વિશુદ્ધિ કરવા માટે બુદ્ધિવંતે આવશ્યક કરણી કરવી.

૨૩ રાત્રી સંબંધી, દિવસ સંબંધી, પાખી, ચઉમાસી અને સંવત્સર સંબંધી પાપ દોષને દૂર કરવા અને આત્માને નિર્મળ કરવા જિનોએ પાંચ પ્રકારનાં આવશ્યક કહ્યાં છે, તે પ્રત્યેકમાં સામાયક પ્રમુખ છ આવશ્યકનો સમાવેશ થાય છે. કરેલાં પાપને ફરી નહિ કરવાની બુદ્ધિથી પશ્ચાત્તાપ સહિત શ્રી સદ્ગુરુ સમીપેઆલોચાય-નિંદાય તે પ્રતિક્રમણ આવશ્યક આત્માને ઉપકારક થઈ શકે છે. જાણતાં કે અજાણતાં લાગેલાં પાપની શુદ્ધિ સરલપણે શીઘ્ર કરવી જોઈએ.

૨૪ આવશ્યક કરણી કરીને પૂર્વ કુળ મર્યાદા સંભારી અત્યંત આનંદિત ચિત્તથી મંગળ સ્તુતિ કહેવી (આવશ્યક કરણી પહેલાં અને પછી એ રીતિ છે.)

૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મંગલ સ્તુતિ અષ્ટક.

૨૫ મહાવીર ભગવાન, ગૌતમ ગણધર, સ્થૂલભદ્રાદિ મુનિવરો અને જિનેશ્વરોએ કથેલો ધર્મ એ સઘળા મુઝને મંગળરૂપ થાઓ !

૨૬ ઋષભાદિક જિનેશ્વરો, ભરતાદિક ચક્રવર્તીઓ, બળદેવો, વાસુદેવો અને પ્રતિવાસુદેવો એ સઘળા મહારૂં શ્રેય-કલ્યાણ કરો !

૨૭ નાભિ અને સિદ્ધાર્થભૂપ પ્રમુખ સઘળા જિનેશ્વરોના પિતાઓ, જેમણે અખંડ સામ્રાજ્ય લોગવેલ છે, તેઓ મુઝને જય આપો.

૨૮ જગત્રયને આનંદ કરનારી મરૂદેવી અને ત્રિશદ્ધા પ્રમુખ જિનેશ્વરોની પ્રસિદ્ધ માતાઓ મુઝને મંગળ કરો.

૨૯ શ્રી પુંડરીક અને ઇન્દ્રભૂતિ પ્રમુખ સઘળા ગણધરો અને બીજા શ્રુત કેવળીઓ (ચૌદ પૂર્વધરો) પણ મુઝને મંગળમાળા આપો.

૩૦ અખંડ શીલની શોભાથી ભરેલી બ્રાહ્મી અને ચંદનબાળા પ્રમુખ મહા સતી-સાધ્વી મુઝને મંગળ બક્ષો

૩૧ સમક્રિતીનાં વિઘ્ન હરનારી ચક્રેશ્વરી અને સિદ્ધાયિકા પ્રમુખ ઋષભાદિ તીર્થંકરોના શાસનની અધિષ્ઠાત્રી દેવીઓ મુઝને જયલક્ષ્મી આપો.

૩૨ જૈનોના વિઘ્નોને હરનારા કપર્દી અને માતંગ પ્રમુખ પ્રસિદ્ધ પરાક્રમવાળા અધિષ્ઠાયક ચક્ષો મુઝને સદા મંગળ આપો.

૩૩ સુકૃતવડે ભાવિત ચિત્તવૃત્તિવાળો, અને સૌભાગ્ય ભાગ્યવડે ભરેલો એવો જે શુભ મતિવંત પુરૂષ આ મંગલાષ્ટકને પ્રભાત સમયે ભણે છે, તે સર્વ વિઘ્નોને હણીને જગતમાં મનમાન્યા મંગળને મેળવે છે.

૩૪ ત્યારપછી નિરસિદ્ધી કહીને જિન મંદિરે જાવું અને સઘળી આશાતના તણને જિનેશ્વર ભગવાનને ત્રણવર પ્રદક્ષિણા દેવી.

૩૫ ભોગવિલાસ, હાસ્યચેષ્ટા, નાસિકાદિકનો મળ કાઢવો નિદ્રા, કલેશ અને દુષ્ટ એવી વિકથા કરવી તથા ચાર પ્રકારનો અશનાદિક આહાર કરવો એટલાં બધાંય વાનાં આશાતનારૂપ સમણ જિન ભુવનમાં અવશ્ય તજવાં. આ ઉપરાંત બીજી પણ નાની મોટી અનેક આશાતનાઓ દેવવંદન ભાખ્યાદિકમાં જણાવેલી સુજોએ તજવી.

૩૬ હે જગન્નાથ ! આપને નમસ્કાર (નમો જિજ્ઞાણ) ઇત્યાદિ સ્તુતિપદને કહેતાં, રૂળ અક્ષત, પ્રમુખ પ્રભુની આગળ ઢોકવું-મૂકવું.

૩૭ ખલી હાથે રાજ, દેવ અને ગુરૂ તથા વિશેષે નિમિત્તિયાની પાસે દર્શનાર્થે જવું નહિ. કંઈક પણ સરસ રૂળ પ્રમુખ રાખીને જ જાવું. કેમકે રૂળ વડે જ રૂળની પ્રાપ્તિ કરી શકાય

આચારોપદેશ.

૨૯

૩૮ પ્રભુની જમણી અને ડાબી બાજુએ અનુક્રમે રહી પુરૂષ અને સ્ત્રીજનો ઉત્કૃષ્ટ ૬૦ હાથનો અને જઘન્ય ૯ હાથનો અવગ્રહ (અંતર) શક્ય હોય તો રાખીને શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુને વંદન કરવું. ઘરદેરાસરમાં પણ બની શકે એટલો અવગ્રહ જરૂર સાચવવો. (ગુરૂ મહારાજનો પણ યોગ્ય અવગ્રહ સાચવવા ખાસ ફરમાન છે.)

૩૯ પછી ઉત્તરાસંગ કરી, રૂડી યોગમુદ્રાએ સ્થિત થઈ મધુરી વણીવડે ભાવિક આત્મા પ્રભુ સમીપે પોતાની દૃષ્ટિ સ્થાપીને ચૈત્યવંદન^x કરે.

૪૦ પેટ ઉપર હાથ ડી બે કોણીઓ રાખી, કમળના કોશની જેવી બે હાથની આકૃતિ કરી, અન્યોઅન્ય (માંહે માંહે) આંગળીઓ આંતરવાથી યોગમુદ્રા થાય છે.

૪૧ ત્યારપછી સ્વસ્થાનકે જઈ પ્રભાત સંબંધી ક્રિયા કરે, અને ભોજન આચ્છાદન પ્રમુખ ઘરચિંતા કરે.

૪૨ સ્વઅંધુઓને અને નોકર ચાકરોને સ્વ સ્વ કાર્ય કરવા જણાવીને પછી પોતે બુદ્ધિના આઠ ગુણોવડે યુક્ત છતો શ્રી ગુરૂ પાસે ઉપાશ્રયે આવે.

૪૩ શાસ્ત્ર શ્રવણ કરવાની ઇચ્છા, ૨ શાસ્ત્ર શ્રવણ, ૩ ગ્રહણ, ૪ ધારણા, ૫ ભિહ, ૬ અપોહ, ૭ અર્થવિજ્ઞાન અને ૮ તત્ત્વજ્ઞાન એ બુદ્ધિના આઠ ગુણો છે.

૪૪ શાસ્ત્ર શ્રવણ કરે તે ધર્મના મર્મને જાણે, દુર્મતિને તજે, જ્ઞાનને પામે (અજ્ઞાનને વામે) અને વિષય કષાયાદિ પ્રમાદ તણને વૈરાગ્ય પામે.

૪૫ પંચાંગ પ્રણામવડે ગુરૂમહારાજને તથા બીજા સાધુજનોને વાંદી-પ્રણામી ગુરૂમહારાજની આશાતનાને તજતા છતાં વિધિ મર્યાદા સાચવી ગુરૂ સન્મુખ બેસવું.

૪૬ મસ્તક બે હાથ, અને બે હાથોવડે ભૂમિતળને વિધિ સહિત ઠીક પૂજા પ્રમાણને સ્પર્શવાથી પંચાંગ પ્રણામ કર્યો કહેવાય છે.

૪૭ પલાંડી ન વાળવી પગ ન પ્રસારવા પગ ઉપર પગ ન ચઢાવવો અને કાળ ન બતાવવી.

૪૮ ગુરૂમહારાજની પુંઠે કે તદન નજદીક કે બંને પડખે બેસવું કે ઉભા રહેવું કે ચાલવું નહિ. તેમજ પોતાથી પહેલાં આવેલાની સાથે વાતચીત કરવી નહિ. ટુંકાણમાં ગુરૂનો અવિનય થાય તેવું કશું કરવું નહિ.

૪૯ ઉત્સર્ગ, અપવાદ, નિશ્ચય વ્યવહારાદિક શાસ્ત્રના ભાવ અને ભેદ (અપેક્ષિત વચનો) ને સમજી શકે એવા વિચક્ષણ પુરૂષે ગુરૂના મુખ સામે દૃષ્ટિ સ્થાપી રાખી એકાગ્ર ચિત્તથી ધર્મશસ્ત્ર શ્રવણ કરવાં.

૫૦ વ્યાખ્યાન વખત થયે છતે રૂડી બુદ્ધિવાળાએ સ્વસંદેહો ટાળવા અને દેવગુરૂના ગુણગાન કરનાર ભોજાદિકને યથાશક્તિ દાન દેવું.

^x વિશેષ આધિકાર દેવવંદન ભાખ્યથી જાણના યોગ્ય છે.

૫૧ જેણે પ્રતિક્રમ્ય કર્યું ન હોય તે (પણ) વ્રત-નિયમ કરવા રૂચિવંત છતો. ગુરૂમહારાજને વંદન કરે (વાંદણાં આપે) અને યથાશક્તિ વ્રત નિયમ આદરવા સંબંધી ગુરૂમહારાજ સમક્ષ પ્રતિજ્ઞા કરી પછી તેનું પાલન કરે.

૫૨ ઉદાર દીલથી દાન આપનાર-દાતા છતાં પણ વ્રત નિયમ વગરના મનુષ્યો તિર્થંચની યોનિઓમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને હાથી ઘોડાદિકના ભવમાં અંધનાદિક સહિત ભોગ ભોગવતા રહે છે.

૫૩ દાતા-દાનેશ્વરી નરક ગતિમાં જતો નથી, વ્રત નિયમ પાળનાર-વિરતિ-વંત તિર્થંચપણું પામતો નથી. દયાળુ અદ્વય આયુષી થતો નથી અને સત્ત્વવક્તા-સદાય સાચું હિતપ્રિય બોલનાર-દુઃસ્વર થતો નથી, પણ સુસ્વર થાય છે.

તપ-પ્રભાવ.

૫૪ તપ, સર્વ ઇન્દ્રિયોરૂપી હરણ્યાને વશ કરવા મજબૂત બળ તુલ્ય છે. કષાયરૂપ તાપને શાંત કરવા દ્રાક્ષ તુલ્ય છે અને કર્મરૂપ અણુઓને ટાળવા હરીતકી હરડે તુલ્ય છે. આત્માનું શ્રેય કરનાર તપ છે.

૫૫ જે કંઈ દૂર અને સાધી ન શકાય અને દેવતાને પણ દુર્લભ હોય તે સઘળું તપવડે સાધી શકાય છે. તપનો પ્રભાવ અચિંત્ય છે. સખ તાપવડે જેમ સુવર્ણની શુદ્ધિ થાય છે, તેમ બાહ્ય અભ્યંતર બંને પ્રકારના તીવ્ર તપવડે કર્મમળનો ક્ષય થતાં આત્મા શુદ્ધ-નિર્મળ થાય છે. એમ સમજીને જ તીર્થંકર જેવા જ્ઞાની પુરૂષો પણ ઉક્ત ઉભય તપનું આસેવન કરે છે. મોક્ષાર્થી સુમુક્ષુ જનોએ તો શીઘ્ર મોક્ષપદની પ્રાપ્તિ માટે ઉક્ત તપનું સેવન અવશ્ય કરવું ઘટે છે. એવી શ્રદ્ધા રાખી યથાશક્તિ તપ, જપ, વ્રત, નિયમ સદાય આદરવા.

૫૬ ઉપરોક્ત ધર્મવિધિ આદરીને પછી સુખુદ્ધિ પુરૂષ ચૌટામાં બાય અને દ્રવ્ય ઉપાર્જન થાય, એવો યથોચિત વ્યવસાય કરે. શાસ્ત્ર શ્રવણ કરનાર સુખુદ્ધિવંત ન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્યને જ પસંદ કરે પણ પરિણામે દુઃખદાચી એવા અન્યાય દ્રવ્યની ઇચ્છા ન જ કરે.

૫૭ સજ્જન-મિત્રોના ઉપકાર માટે અને સ્વજન બંધુઓના ઉદય માટે ઉત્તમ પુરૂષો અર્થ ઉપાર્જન કરે છે. અન્યથા સ્વઉદર પોષણ તો કેણું કરતું નથી ? જે પરોપકારના માર્ગે ખર્ચાય તેજ ખર્ચ છે.

૫૮ વ્યાપાર યોગે ચલાવાતી આણવિકા ઉત્તમ, ખેડ કરી આણવિકા ચલાવાય તે મધ્યમ, પારકી સેવા ચાકરીવડે આણવિકા ચલાવવી તે જઘન્ય અને લિક્ષા (લિખ) માંગી આણવિકા કરવી તે અધમાધમ જાણવી.

૫૯ આવા હેતુથી કદાપિ નીચ વ્યાપાર કરવો નહિ, તેમજ કરાવવો નહિ.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ સ્તવન.

૩૧

કેમકે પુન્યથી પ્રાપ્ત થનારી લક્ષ્મી પાપથી કોઈ દિવસ વધતી નથી. પણ ઉલટું પાપ કરનારને પાછળથી બહુ કષ્ટ સહવું પડે છે.

૬૦ પાપભીડ અને વિચક્ષણ હોય તે બહુ આરંભ-સમારંભવાળાં, ભારે પાપવાળાં, લોકોપત્રાદવાળાં અને ઉભય લોક વિરુદ્ધ હોય એવાં કામ (અંગાર કર્મોદ્ધિક ૧૫) આચરે નહિ.

૬૧ ગમે તેટલા પુષ્કળ દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ થતી હોય, તોપણ લોહાર, ચમાર, મોચી કલાર, અને ઘાંચી તથા વાઘરી વિગેરે સાથે વ્યવસાય કરવો નહિ. નીચ દ્રવ્યથી જયવારો ન જ થાય.

૬૨ એવી રીતે પ્રથમ પહેાર સંબંધી સમગ્ર વિધિને સેવતો વિશુદ્ધ હૃદય-વાળો. ન્યાય-નીતિથી શોભતો, અને વિજ્ઞાન (Discriminative Power) માનપ્રતિષ્ઠા (Self-respect; Prestige) તથા જનપ્રિયતા (Popularity) મેળવવા સદા સાવધાન એવો શ્રાવક પોતાનાં ઉભય જન્મને સફળ કરે. ॥ *

ઈતિશમ્.

॥ ૐ ॥

॥ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ સ્તવના ॥

(દેશી-કડખાની)

જેહના શાસને પાર્શ્વ નામે થયો, ચક્ષુ ઉપસર્ગ હરનાર જાતું;
વિષ વિષધર તણું નષ્ટ જે નામથી, કર્મ ઘનથી સદા મુક્ત માતું જેહના.
વળીય કલ્યાન મંગલ તણું ગેહ છે, જેહ અદ્વૈત આ જગત માંહિ;
તેહ પ્રભુ પાર્શ્વ ભાવે ભવિ ધ્યાવતા, થાય તદ્રુપ ભવ ભ્રમણ નાંહિ. જેહના. ભવ
ધારે ભવિ કંઠે આભરણ સમ જેહ છે, “ વિષહર કૂલિંગ ” એ મંત્ર ભરી;
ઉપશમે તસ્ય ગ્રહ રોગ મારી સહુ, જાપ જપતા જરા દૂષ્ટ દારી. જેહના.
મંત્ર તો દૂર રહો પણ તુજ નમનથી, થાય સહુ ફલિત ઇચ્છા અમારી;
અમર નર તિરિય સહુ પ્રાણી પામે નહિ, દૂષ્ટ દારિદ્રતા દુઃખદ ભારી. જેહના.
જેહ ચિન્તામણી કલ્પ પાદપ થકી, અધિક સમ્યક્ત્વ તુજ લબ્ધ થાવે;
તેહથી પ્રાણી નિર્વિઘ્ન લોકાંતમાં, શુદ્ધ અજરામર સ્થાન પાવે.જેહના.
ભક્તિના ભર થકી હૃદય મહાડું સ્તવે. હે ! મહાશય ! વિલો પાર્શ્વ આજે;
તેહથી દેવ દેવે ભવે ભવ વિષે, બોધિ—સમ્યક્ત્વ વિશુદ્ધ કાજે....જેહના

(જિજ્ઞાસુ ઉમેદવાર.)

જી આચારોપદેશ ગ્રંથ મૂળ અમારા તરફથી છપાયેલ છે. કિમત ૦-૩-૦ શ્રી જૈન આ-
ભાવન સભા—ભાવનગર.

જૈનોનાતિ.

(સાંઘન પુસ્તક ૧૨ માના પૃ. ૩૧૩)

જૈનોનાતિનો મૂળ પાથો, જૈનોમાં કેળવણીનો વધારો કરવો એજ છે. વ્યવહારિક અને ધાર્મિક કેળવણીને માટે કૉન્ફરન્સની સ્થાપના પછી પુષ્કળ ચર્ચા ચાલે છે. પણ તેને માટે જેટલા પ્રમાણમાં અને જેવી રીતે હિલચાલ થવી જોઈએ, તે રીતે થતી જોવામાં આવતી નથી. કારણકે તેને માટે દ્રવ્યનો સવાલ આવે છે, એટલે વાત અટકી પડે છે. જૈન પ્રજામાં ધર્મના નિમિત્તે દરશાલ જે પ્રમાણમાં દ્રવ્ય ખર્ચાય છે, તે પ્રમાણમાં કેળવણીને માટે ખર્ચાતું નથી, એ એક જૈનોમાં દિર્ઘદૃષ્ટિની ન્યૂનતા બતાવે છે હિંદ શિવાયના બીજા દેશોમાં જુઓ, અને તપાસ કરો, તો માલમ પડશે કે, તેઓ બધી બાબતો કરતાં કેળવણીની બાબતમાં વધુ ખર્ચ કરે છે. એકલો ખર્ચ કરીને તેઓ બેસી રહેતા નથી પણ જેઓએ કેળવણીના ફળ ચાખ્યા છે, તેઓમાંનો ઘણો ભાગ તેમાં ઉત્સાહથી ભાગ લે છે જૈન પ્રજામાં વખતે દ્રવ્ય ખર્ચનાર મળી આવે છે, તો સ્વાર્થ ત્યાગથી કામ ઠરનાર ઉત્સાહી વ્યક્તિઓની ખામી માલમ પડી આવે છે. વખતે કામ કરનાર નીકળી આવે છે, પણ જેઓએ ઉંચ કેળવણી મેળવી છે, અને જેઓ વર્તમાનમાં આપણે કંઈ દિશાએ આગળ વધવું જોઈએ, તેનો ઉઠાપોહ કરી શકે તેવાઓ મળવા મુશ્કેલ થઈ પડે છે.

હિંદમાં ઉંચી કેળવણી મેળવનાર બીજા પ્રજાઓની સાથે મુકાબલો કરીશું તો આપણને જણાઈ આવશે કે, આપણે ઘણા પછાત છીએ. મહારાષ્ટ્રીય પ્રજા તરફ જુઓ. તેઓ પોતાનામાં કેળવણીનો વધારો કરવાને કેટલો પ્રયાસ કરે છે. મહારાષ્ટ્ર ધનવાનો, સરદારો, દરકદારો, અને હોદ્દદારો, પોતાની થાય તેટલી મદદ પોતાના સ્વજાતિ બંધુને કેળવણીને માટે આપે છે. તેમનામાં સ્વાર્થ-ત્યાગના ગુણે એટલો બધો વાસ કરેલો છે કે, તેમને મુકાબલે આપણે નીચું જોવું પડે છે.

પૂનાની દબાણ કોલેજ જે હાલમાં ફરગ્યુસન કોલેજના નામથી ઓળખાય છે, તેના નિર્ધારક પ્રોફેસરો, જેઓ સરકારી નોકરી પણ કરે તો, મોટા પગારની નોકરી મેળવી શકે, તેઓ તેનો ત્યાગ કરી ઉદર નિર્વાહ અને કુટુંબ નિર્વાહ જેટલી માસિક રકમ લેઈ પોતાના જાતિ બંધુઓને કેળવવા અને તેમને આગળ વધારવા એ કોલેજમાં જોડાય છે. સાબાશ છે એવા દેશાભિમાની વીર પુરૂષોને, આપણામાં અત્યારસુધીમાં એવા કેટલા નિકળ્યા ? જ્યાંસુધી આપણામાં આ ગુણ વૃદ્ધિ પામશે નહિ, ત્યાંસુધી શું આપણે આગ વધી શકવાના છીએ ? શું એકલા દ્રવ્યથી જ ઉન્નતિ થઈ શકે છે ? સેંકડે પાંચ યા દશ ટકા દ્રવ્યવાન નીકળે એટલે જૈન

જૈનોનાતિ.

૩૩

પ્રજા ઉત્પત્તિના શિખરપર પહોંચી ગઇ ? દ્રવ્ય એકલું જ સુખશાંતિનું સાધન છે ? ભગવંત મહાવીરના શાસનમાં એકલા દ્રવ્યની કિંમત ગણવામાં આવતી જ નથી. તેમ જો હોત તો શાસ્ત્રમાં ફક્ત દ્રવ્યવાનોની જ કથાઓ ગુંથાતે અને વંચાતે. કથાનુયોગનો અભ્યાસ કરવાથી આપણને જણાઇ આવે છે કે, ગુણો શિવાય એકલા દ્રવ્યની કિંમત શાસ્ત્રકારોએ કરી નથી. પૂણ્યવાન પુણીયા શ્રાવકનું નામ કયા જૈન બંધુના કાન ઉપર આવ્યું નથી. જેની પાસે કંઈ પણ પુંજ ન હતી. એ શ્રાવક ભગવંત મહાવીરના વખતમાં અને શ્રેણીક રાજાના રાજ્યમાં થયા છે. ધણી અને ધણીયાણી એ જણા હતા. ન્યાયવૃત્તિથી દરરોજ સાડાખાર દોકડા (જે આના) કમાતા હતા, અને તેમાં ગુજરાન ચલાવતા. દરરોજ શુદ્ધ સામાયિક અને દેવગુરૂની ભક્તિ કરતા હતા, અને જે દિવસે સ્વામીભાઈ કોઈ આવે તે દિવસે અવરનવર ઉપવાસ કરી તેનું આદરાતિથ્ય કરતા હતા. એક વખત શ્રેષ્ઠિવર્ય સામાયિક કરવા બેઠા, અને સામાયિક લીધું. દરરોજના પ્રમાણે તે દિવસે શુદ્ધ સામાયિક ન થતાં ધર્મ ધ્યાનમાં કંઈ મલીનતા જણાઇ, તે ઉપરથી પોતાના શરીરમાં કંઈ અન્યાયના પુદ્ગલોએ પ્રવેશ કર્યો છે, કે કેમ તે માટે આત્મનિરીક્ષણ કરતાં પોતાની કંઈ ભૂલ માલમ પડી આવી નહિ, પોતાની સ્ત્રીને પૂછ્યું કે, આજની આહારની શુદ્ધિમાં મને કંઈ ખામી માલમ પડે છે, કેમકે જો તેમ ન હોય તો સામાયિકમાં ચોત્તની વ્યવ્રતા માલમ પડી તે પડત નહીં, માટે કારણનો શોધ કરવો જોઇએ. સાધવી સ્ત્રીએ પોતાની દિનચર્યાનું અવલોકન કર્યું, તો તેને જણાઇ આવ્યું કે, ચુલો સળગાવવાને સારૂ પાડોશીને ઘેર દેવતા લેવા ગઇ હતી, ને તે દેવતા પાડોશીની સ્ત્રીએ આપ્યો, પણ તે થોડો હતો તેથી દેવતા વખતે ઘેર લઇ જતા સુધીમાં એલવાય જાય નહી, તે માટે તેના ઘરના નજીકમાં છાણાંનો ભૂકો પડેલો હતો, તે તે ઘરની માલીક બાઇની પરવાનગી સિવાય લઇને દેવતા ઉપર મુક્યો હતો, અને તે દેવતા વડે તે દિવસની રસોઇની ક્રિયા કરી હતી. આટલું અદત્ત તેણે લીધું હતું, તેજ કારણ વિદ્યેપનું હોયું જોઇએ. એમ જાણી પોતાના પતિ પાસે અપરાધની ક્ષમા માગી. શ્રેષ્ઠિવર્યે જણાવ્યું કે, જે ઘરના માલિકનો એ ભુકો વગર પરવાનગીથી લીધો હતો, તે ઘરના માલિક શેઠ અને શેઠાણીની પાસે જઇ, પોતાના અપરાધને ખમાવી આવો. સાધવી સ્ત્રીએ તે વાત અંગીકાર કરી, અને તે પ્રમાણે કર્યું. અને ફરીથી આવી નજીવી પણ ભૂલ ન થાય તેને માટે યોગ્ય કાળજી રાખી, આત્મસાધન કરી, જીવન સાફદ્ય કર્યું.

આ પુણીયા શ્રાવક પાસે ધન નહતું તો પણ ભગવંત મહાવીરે તેના સામાયિકની પ્રસંશા કરી હતી. અને પ્રસંગવશાત શ્રેણીકરાજાની રાજ્ય રિદ્ધી સિદ્ધિ પણ તેના એક સામાયિકના તુલ્ય નથી એમ તેની ખાત્રી કરી આપી હતી. જો એકલા ધન અને ધનિકોની કિંમત જ અંકાતી હોય તો આ નિર્ધન શ્રાવકને બઠલે

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેજ રાજના રાજ્ય અમલમાં થએલા મમ્મલુ શેઠની જ પ્રસંશા કરતે, કેમકે તેની પાસે ઘણું ધન અને રત્નની રાશી હતી. શાળીભદ્રશેઠના જેટલી રિદ્ધિ કોઈની પાસે નથી, અને હોવાનો સંભવ નથી, છતાં તેમણે પોતાની યથાર્થ ઊન્નતિ તેમાં જોઈ નહતી. જો એકલા ધન સંચયમાંજ સર્વથા ઊન્નતિનો સમાવેશ કરવામાં આવતો હોય તો પછી ધનવાન પુત્રોને જ્ઞાન મેળવવા માટે પ્રયત્ન કરવાની જરૂર રહે જ નહીં. એ ઉપરથી એમ સાબીત થાય છે કે, એકલો ધન સંચય એ કેવળ ઊન્નતિ નથી, પણ તેના સાથે યા તે વિના એકલા ગુણ સંચય એજ ઊન્નતિ છે. આત્મિક નિર્મલતા એ ગુણોનું ઘર છે, તેનાથી ગુણો છેટા રહી શકતા નથી. વર્તમાનમાં જુઓ તો એજ માલમ પડશે. એજ દ્રવ્યશુદ્ધિ કેલેજના પ્રોફેસર મી. અગરકર જેઓ એમ, એ, હતા. સંસાર સુધારાના આગેવાન હતા. અને સરકારી નોકરી જે પત કરી હોત તો ચઢતાં ચઢતાં માસિક હઠાર રૂપીઆના પગારની જગ્યા મેળવવાને શક્તિવાન થયા હોત. તેમણે છેવટસુધી ઉદાર યોષણ માટે જીવ રક્ષ લેઈ એ એ સંસ્થામાં જીવન પૂર્ણ કર્યું. લૉર્ડ સેન્ડર્સ મુખ્યમંત્રી ગવર્નરની સરકારે તેના અવસાન વખતે દીલાસાને માટે તેના કુટુંબ ઉપર દીલાસાપત્ર મોકલ્યો હતો, તેમાં તેના સ્વાર્થત્યાગની પ્રસંશા કરી હતી. હિંદના પહેલા રેંગલેર મી. પરાંજપે પેહલે નંબરે પાસ થયા તે વખતે લૉર્ડ કરજને તેના માત પિતાને આવા સુપુત્રને માટે મુબારકબાદી આપી હતી. મી. પરાંજપેએ જો નોકરી પત કરી હોત તો તે આજે સારો મુશારો મેળવતા હોત. પણ પોતાના દેશની અને જાતિ બાંધવોની ખાતર એજ કેલેજમાં કુટુંબ નિર્વાહ પુરતો પગાર લેઈ નોકરી કરી પોને મેળવેલા જ્ઞાનને લાલ પોતાના જાતિ બંધુને આપે છે. ઑનરેબલ મી. ગોખલેની આખા હિંદમાં જે કિંમત અંકાઈ છે, તે તેના સ્વાર્થત્યાગના ગુણને જ આભારી છે. આવો સ્વાર્થત્યાગનો ગુણ આપણામાં છે, એવો દાવો કરવાને આપણે હિંમત કરી શકીએ તેમ છે? જ્યાંસુધી આપણામાં આ ગુણ સંપૂર્ણપણે ઉત્પન્ન નહી થાય ત્યાંસુધી કદીપણ આપણી ઊન્નતિ થવાની નથી. મુનિમાહારાજે પ્રસંગાવશાત્ ધનવાનો પાસે ધન ખર્ચાવવાને સમર્થ થઈ શકે, પણ કાર્ય કરનારાઓ જો મળી ન આવે તો એકલા ધન ખર્ચનાર ઉભા થવાથી શો લાલ થવાનો હતો.

આપણી ઊન્નતિના પાયારૂપ બીજા એ ગુણની જરૂર છે કે, જેમ જને તેમ સમા જને જેમ જાથુક ફાયદો થાય તેવી રીતે દ્રવ્ય ખર્ચાવવું જોઈએ. આપણામાં દર વરસે હઠારો રૂપીઆ ધર્મનિમિત્તે ખર્ચાય છે, પણ જ્ઞાનના વધારા માટે અને સ્વામીમા-ધઓની ઊન્નતિ માટે જે પ્રમાણમાં ખર્ચાવું જોઈએ, તે પ્રમાણમાં ખર્ચાવું નથી. ભૂલ ખર્ચ કરનારની નથી, પણ ખર્ચ કરનારનામાં વિષયની પસંદગી કરવાને જે જ્ઞાન જોઈએ, તે જ્ઞાનની ગેરહાજરીની છે. જમાનો ઓળખવો જોઈએ. બીજા પ્રજાઓ નહોના પ્રવાહની પેઠે જ્ઞાનમાં આગળ વધતી જાય છે, ત્યારે જૈનપ્રજા તળાવના પા-

જૈનોના જિતિ.

૩૫

જીની પેઠે સ્થિર થઈને જ્યાં કરે છે, એમ કહીએ તો તે ખોટું છે એમ નથી. ગત પચાશ વર્ષનું અવલોકન કરે અને આપણી જોડે વસનારી ખીજી ભાઈબંધ પ્રજાની સાથે સુકાબલો કરે એટલે ખાત્રી થશે કે આપણે જ્ઞાન અને ગુણમાં આગળ વધેલા છીએ, કે પાછળ હટેલા છીએ. આપણામાં અહંમત્વનો દુર્ગુણ એટલો બધો વધી ગયો છે કે જેને પ્રતાપે આજે જૈન ધર્મ અને જૈનધર્મીઓ ખીજીઓની નિંદા સાંભળવાને પાત્ર બનેલા છે. જેઓને ધાર્મિક કંઈ જ્ઞાન નથી તેમની વાત તો બાજુ ઉપર રહી પણ જેઓ અધ્યાત્મ જ્ઞાનીના બિરુદનો દાવો કરનારા છે, બહાર ભાષણોથી ખીજીઓને આગળ વધારવાને પ્રયત્ન કરીએ છીએ એમ જણાવનારાઓ છે, સમાજમાં અગ્રસ્થાન મેળવવાને હકદાર છીએ, એમ જેઓની માન્યતા છે, તેઓ પણ દુર્ગુણના સપાટાઓથી બચેલા છે, એવો દાવો કરી શકે તેમ નથી. જો તેમનામાં અહંમત્વનો દુર્ગુણનો પ્રાદુર્ભાવ ન હોત તો આજે દશ વરસમાં જૈનોમાં જે ઊન્નતિસ્થિતિ જોવામાં આવે છે, તે આવવા પામત નહીં. જૈનોમાં પૂજવાની અને આવાની ભાવનાઓ પ્રબળ પણે વસ્તિ હોય તેની વ્યક્તિઓ જૈનસમાજના ઉપર શી રીતે ઊપકાર કરી શકનાર છે? જો આ દુર્ગુણ આપણામાં વાસ કરેલો ન હોયતો પછી કેનાફરન્સની શરૂઆતનો ઉત્સાહ અને હાલની ચાલતી તેની ટથ ટથ સ્થિતિનું અવલોકન કરીશું એટલે તુર્ત ખાત્રી થશે. હાથના કંકણ જોવાને આરશીની શી જરૂર? આ દુર્ગુણને દુર કરીને તે જમાનાને અનુસરી સમાજ ઊન્નતિ સ્થિતિએ પોંડોંચે, તેમને જાણુનો ફાયદો થાય, તેવી રીતે ધાર્મિક નિમિત્તે ખર્ચો. તુ દ્રવ્ય ખર્ચાય એવો પ્રવાહ વધવો જોઈએ. એવા વિચારની સર્વત્ર ઊદ્ઘોષણ થવી જોઈએ. જૈનોની ઊન્નતિ એજ જૈનધર્મની ઊન્નતિ છે, અને જૈનોના જિતિ કેવળ ધન પ્રવૃત્તિમાં નથી, પણ તેની સાથે જ્ઞાન અને ગુણ પ્રાપ્તિમાં રહેલી છે. જો જ્ઞાન, ગુણ, અને કળામાં જૈન પ્રજા આગળ વધશે, તો દ્રવ્ય તેનો કેટલો મેલનાર નથી. જો જ્ઞાન, ગુણ, અને કલામાં પાછા પડીશું અને એકલા દ્રવ્યને પકડી રાખવા જઈશું તો પણ દ્રવ્ય રહેવાનું નથી, એવી ભાવનાનો સર્વત્ર ફેલાવો થવો જોઈએ. આની સાબીતી માટે કથાતુયોગનો અભ્યાસ કરો એટલે ખાત્રી થશે. પુર્વે થયેલા મહા રિક્તિ-વાલાઓ એ ગુણોના આશ્રયથી દ્વિપાંતરમાં જઈ લક્ષ્મી અને સુ કન્યાઓ પ્રાપ્ત કરી સ્વદેશ પધારતા હતા. વર્તમાનમાં ધર્મીદા ધન કર્યે રસ્તે ખર્ચાવું જોઈએ, તેને માટે પારસીબંધુઓના ધર્મીદા ખાતાઓનો અનુભવ લો એટલે આંખો ઊઘડશે. કેાની ઊન્નતિને માટે એમણે કેવાં કેવાં ખાતાઓ ઉભાં કર્યા છે. તે જુઓ.

ભાઈ પ્રજાની ઊન્નતિને માટે જો કંઈપણ આપણે કરવાનું હોય, તો તે એજ કરવાનું છે કે તેની વ્યવહારિક, અને ધાર્મિક જ્ઞાન, ગુણ, અને કળામાં આગળ વધે. એને માટે તન, મન, અને ધનથી જેટલી થાય તેટલી મહેનત કરવાની દરેક જૈનની ફરજ છે. એજ ખરો સ્વાસ્થીવાતકલ છે. ફક્ત એક ટંક જમાડી આપણે કૃત્યકૃત્ય

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થયા અને જીવન સાર્થક કર્યું એવી ભાવનામાં સુધારો કરી આપણા સ્વામી બંધુ-
ઓને જોઈતો ફાયદો થાય, એવી યોજનાઓ કરી તેમાં આપણી એક પૈ પણ ખર્ચાય
તો કમાણી સાર્થક છે, એ ભાવ ઉત્પન્ન થવો જોઈએ. જે આપણે જ્ઞાન, શુભ અને
કળામાં આગળ વધીશું, તો બધા સુધારાઓ આપોઆપ આવી ઉભા રહેશે.
કેન્ડ્રન્સ અને બીજાઓ સુધારા કરવાને અને હાનીકારક રીવાજો દૂર કરવાને જે
સમર્થન કરી રહ્યા છે, તે કરવાની તેમને જરૂર રહેશે નહીં. આંતર્યક્ષુથી તેઓ
પોતાની ભુલો જોઈ શકશે. અને સુધરશે. તેથી આપણે સર્વે જુદી જુદી દિશાએ ધન
શક્તિનો વ્યય કરવાને બદલે એકજ દિશાએ તે તમામ બળનો ઉપયોગ કરીશું તો
સો વર્ષે જે વાત બનવાની નથી તે વાત પચીસ વર્ષમાં બનશે. જૈન શાસ્ત્રકારોનો
એક મહાન ઉપદેશ છે કે “કોઈ કામ શક્તિ ઉપરાંત કરવું નહી, અને છતી
શક્તિ ગોપવવી નહી.” જે દરેક વ્યક્તિ પોતાની યથાશક્તિનો આને માટે પ્રયત્ન કરે
તો શું અસાધ્ય છે? દરેકે પોતે જાતે એ શુભો મેળવવા જોઈએ, અને બીજાઓને
તે શુભો પ્રાપ્ત થાય તેને માટે યથાશક્તિ મહેનત કરવી જોઈએ, આટલો જ શુભ
જે જૈન પ્રજામાં વાસો કરી રહે તો જુઓ કે જૈન પ્રજા પવનના વેગની માફક કેટલી
આગળ વધે છે.

સાત ક્ષેત્રમાંથી શ્રાવક અને શ્રાવિકા ક્ષેત્રની ઉન્નતિ થાય એટલે બાકીના
પાંચ ક્ષેત્રની પ્રગતિ સ્વભાવથી જ થશે, તેને માટે પછી બહુ મહેનત કરવાની
જરૂર રહેશે નહીં.

જ્ઞાન મેળવનારાઓની શી ફરજો છે, તેને માટે વડોદરા નરેશ શ્રીમંત સયા-
જીરાવ ગાયકવાડ માહારાજે ચાલુ વર્ષની દક્ષિણની મુસાફરીમાં બેંગ્લોરમાં તા ૨૪
જુલાઈ ૧૯૧૫ શનિવારના રોજ નવીન સ્થાપન કરવામાં આવેલી “માઈસોર
સંસ્કૃત એકેડેમી” નામની સંસ્થા ખુલી મુકતાં તે વખતના ભવ્ય મેળાવડામાં એક
છટાદાર ભાષણ આપ્યું હતું. તેમાં તેમણે વિદ્યાર્થીઓને જે બોધ આપેલો છે, તે
મનન કરવા લાયક છે. તેઓશ્રીએ જણાવ્યું છે કે,

“આ સંસ્થાના અભ્યાસથી તમારે ગર્વિષ્ટ અને આડંબરી નહી થતાં,
પરમ સત્યનો આશ્રય પ્રાપ્ત કરવા ઉમંગથી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જે એક દેશે
ખરેખર આગળ વધી પોતાની કીર્તિમાં વધારો કરવો હોયતો, તેણે પોતાનો
ભૂતકાળ જાણવો જોઈએ, વર્તમાનનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ, અને ભવિષ્યનો
વિચાર કરવો જોઈએ. તેઓએ પોતાના પ્રાચિન ઇતિહાસનો અભ્યાસ સંકુચિત
દૃષ્ટિથી નહી પણ ઉદાર વૃત્તિથી કરવો જોઈએ, તેમાં જે દોષ યા ખામી હોય તે
કબુલ કરી, તે દૂર કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. લોકોનો જે સમુદાય અજ્ઞાન છે,
તેમને કેળવણીનો લાભ આપવાની ફરજ ફક્ત રાજા મહારાજાઓની નહી; પરંતુ
દરેક ધનાઢય ગૃહસ્થની પણ છે. જે દેશની મોટામાં મોટી કંઈ સેવા થઈ શકે તો

દોરંગી દુનિયા.

૩૭

તે કેળવણીની વૃદ્ધિ કરવાની છે. સારાનો સ્વીકાર કરી અનિષ્ટનો ત્યાગ કરવો તે શક્તિ કુદરતે આપણને આપી છે, પણ આપણે એ શક્તિની ખાહારની વસ્તુઓના સંબંધમાં વિચાર કર્યા કરવો અને તે દિશામાં પ્રવૃત્તિ કરવી તેમાંથી મનોવ્યય નહીં કરવો જોઈએ. છેવટે હું તમોને ભલામણ કરું છું કે તમારી કોલેજના ભાષણોને છપાવી દેશના દરેક ભાગમાં ગરીબ હુંપડાઓથી માંડી મેહલો સુધી દરેક સ્થળે તેનો ફેલાવો કરશો. કારણકે પ્રજાના સમુદાયને જ્યારે જ્ઞાન મળશે, ત્યારે જ તેમનો કાયમનો સંગીન ઉત્કર્ષ થશે.”

શ્રીમંતના આ ઉપદેશથી આપણી ઉન્નતિ અને પ્રગતિ કેમ દિશાએ કરવી એ રસ્તો આપણને મળી આવે છે. બંધુઓ? પ્રમાદનો ત્યાગ કરો, જયંત થાઓ, જ્ઞાન મેળવો, શુભવાન અને કલાવાન થવાને પ્રયત્ન કરો, એટલે ઉન્નતિના શિખરે પહોંચવાને આપણે શક્તિવાન થઈશું.

વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ. (વડોદરા)

“ દોરંગી દુનિયા. ”

(રાગ-હોરિ.)

હિસે સખ દુનિયા માંહે, દોદિગ્ગા મિજબાન;
ચારગતિમાં લાખ ચોરાશી, યોની દુઃખની ખાણ,
નાટક પાત્ર રૂપે જગ જંતુ, કરતા કરશે પ્રયાણ;
ટકે નહિં નિશ્ચિન્ન સ્થાન.....હિસે૦ ૧

ચક્રી હરિ સંહારી રણુમાં, લાખો જીવના પ્રાણ;
તાળે થયેલ તણ કયું આખર, પૃથ્વી પાખી પ્રયાણ,
રહિ નહિં કાયમ આણ.....હિસે૦ ૨

કોટ્યાધીશ કહેવાઈ જગતમાં, મેળવતાં બહુ માન,
ભોગભલા વિષ વિષ ભોગવતા, ખાન પાન શુભતાન;
સુતા સખ છોડી સ્મશાન.....હિસે૦ ૩

કોણ સખંધી કયા કયા ભવના, ઉનકા નાહિં નિહાન,
આંખ ચીંચાતા સુધી આ ભવના, સંબંધ તણું રહે ભાન;
ગણો સખ આત્મ સમાન.....હિસે૦ ૪

રાયરંક શુરવીર કાયર કે ઈ, નિર્ગુણી શુભવાન,

૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રૂપ કદ્દુપ પામે કેઈ જગમાં, માન અને અપમાન;
 ગ્રહો તસ લેદનું લાન.....હિસે ૦ ૫

પુદ્ગલ પીંજર માંહે રહિને, ચેતન બંધીવાન,
 કાળ અનાદિ અભ્યાસે બૂલેલો, નિજ દશાનું લાન;
 ધરત મિથ્યા અભિમાન.....હિસે ૦ ૬

દોરંગી દુનિયા મતલબકી, બાજી સ્વપ્ન સમાન,
 એકાકિ આને જાનેકા, જન્મ મરણ હોય સ્થાન;
 ગ્રહો શુદ્ધ તત્ત્વનું જ્ઞાન.....હિસે ૦ ૭

રાગ દ્વેષ બંધન સંસારે, અહંમમ્ મુચ્છા માન,
 “દુર્લભ” નરભવ પામો ચલાવો, સમજાવે સુયાન;
 મળે તવ અક્ષય સ્થાન.....હિસે ૦ ૮

લેખક,

દુર્લભજી વિં શુભાગ્રચંદ મહેતા.

વળા.

મુંબઈમાં જૈનોનું મરણ પ્રમાણ.

મુંબઈ મ્યુનીસીપાલિટીના તંદુરસ્તી ખાતાના અમલદારના વાર્ષિક રીપોર્ટ ઉપરથી જણાય છે કે જૈનોમાં મરણ પ્રમાણ ઘણું જ લચકર છે. જ્યારે ૧૯૧૩ માં ૬૨ હજાર બાળકોનું મરણ પ્રમાણ ૭૬૨-૫ હતું ત્યારે ૧૯૧૪ માં વધીને ૮૨૩-૬ થયું છે. જૈનોની ૨૦૪૬૦ માણસોની કુલ વસ્તીમાં જુદા જુદા કારણોને લઈને કુલ મરણ ૧૨૧૪ થયાં હતાં કે જેનું હજારે પ્રમાણ ૫૬-૩૩ આવે છે જે ૧૯૧૩ માં સહેજ વધારે એટલે ૬૫-૬૩ હતું. પણ બીજી બધી કેામની સાથે સરખાવતાં અને આખા મુંબઈશહેરના મરણ પ્રમાણ સાથે સરખાવતાં ઉપલું મરણ પ્રમાણ ઘણું જ વધારે છે. આપણા જૈનોમાં આવું લચકર મરણ પ્રમાણ શાથી આવે છે તેને માટે એક ચોક્કસ કારણ આપી શકાય નહિ, પરંતુ જુદી જુદી જાતનાં મરણ પ્રમાણો જોતાં પ્લેગની ૧૭૮, ક્ષયથી ૩૨ અને દમના રોગોથી ૩૯૭ મરણ નીપજ્યાં હતાં. એટલે કુલ મરણોમાં ૫૦ ટકા જેટલું મરણ પ્રમાણ ફક્ત આ ત્રણ રોગોનું છે. જે ઘણું જ ચોંકાવનારું છે.

૧૯૧૧ નું વસ્તીપત્રક જોતાં જણાય છે કે મુંબઈમાં વસ્તા જૈનોમાં ૫૯ ટકા જેટલા જૈનો એક ઓરડીવાળી આલીમાં રહે છે. ગરીબ અને સામાન્ય વર્ગને સસ્તી અને હવા અજવાળાવાળી સગવડ ન મળવાથી આવું લચકર મરણ પ્રમાણ આવે

ઉત્તતિ કરવા માટે લાયક બનો.

૩૯

છે, એ વાત નિઃસંશય છે. એટલું ખુશી થવા જેવું છે કે જૈનશ્વેતામ્બર કેન્દ્રનું આવા જખરા મરણ પ્રમાણ કારણે શોધવાને અને તે કંઈ રીતે ઘટી શકે તેના ઉપાયો યોજવાને એક કમીટી નીમી છે અને “જૈન એસોસીએશન ઓફ ઇન્ડિયા” એ જૈનવસ્તીના ગરીબ અને સામાન્ય વર્ગના માનુસોની જરૂરીયાતને પૂરી પડે તેવી ચાલો બંધાવવાને તેના સત્તાવાર આંકડા મેળવવા એક કમીટી નીમી છે. થોડા જ વખત પહેલાં એક પારસી બાનુએ પોતાની કોમ માટે સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ બંધાવવામાં રૂ. ૩૦૦૦૦૦) આપ્યા છે. આવી જ રીતે આપણા કોઈ શ્રીમંત જૈન બહાર આવી પોતાની ઉદારતા દાખવશે, તો મુંબઈ જેવા શહેરમાં વસ્તા આપણા જૈન બંધુઓને જરૂરીયાત પૂરી પડશે અને મહાન ઉપકાર થયેલો ગણાશે.

મુંબઈ ૮-૯-૧૫

}

નરોત્તમદાસ બી. શાહ.

“ એક પળનો આધાર ન રાખવો અને મર્ણુ એ વાત સાચી છે
તેમ ધારી ઉત્તતિમાતાના મંદિરમાં પેસવા માટે લાયક
બનવાની ખાસ જરૂર. ”

હરિગીત.

હુ માનવી ? આ જહાનનું, આદર્શ હૃદયે ચોંપજે;
ચાલુ જમાનાને નમી, સૌરભ જીવન પમરાવજે.
જીવન સરોવરમાં અનેરા, પંથ વિકટ આવશે;
પણ સત્ય નીતિ સાજથી, તું વિકટ માર્ગો કાપજે.
ઝરણા તણા વારિ વહિને સમુદ્ર સરખા થઈ જશે;
ઝરણા સમુદ્રે પહોંચતાં રજકણુ અનેરી લઈ જશે.
વારિ તણો પરપોટ પળમાં પલક દઈ કુટી જશે;
તેમ જીવન કેરી દોરીની દશા તેવી થશે.
દીન ને શ્રીમંત સર્વે એક છે તે માર્ગમાં;
કંટક અને “ ગુલાબ ” બન્ને એક છે જન વૃક્ષમાં.

બસ ગયો ! એ વખત તો ગયો !! હોસ્ત બહુ મઝા કરી હવે....એ વખત
શું નહિ આવે ? ના ના નહિજ આવે. આવા શબ્દો ઘણી વખત સાચા અથવા
ભણકારા રૂપે માનવ મુખમાંથી જળહળે છે. તેવીજ રીતે એક પળ ગઈ, કલાક ગઈ
અને દિવસોના દિવસો પણ વ્યતિત થઈ ગયા, કંઈક નામીયા નરરત્નો દેહાંતર ગમન
કરી ગયા અને કંઈક નરરત્નો સ્વસુકાર્યોથી પોતાનું નામ આખી આલમ ઉપર બી-
છાવતા ગયા. સર્વે ગયું નામ તેનો નાશ, આહાહા વાચક-મારા ખ્યારા વાચક !

૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મોટા અક્ષરથી નીચેની કહેવતો જરા પોતાના મકાનમાં અને હૃદયમાં કેતરીને ચોડવા, અને અમલમાં મુકી લાગ્યશાળી થવાનો હાવો કરવા કમ્મર કરસી સજ્જ થા ??? Knowledge is power “જ્ઞાન એ ઉત્કૃષ્ટ સત્તા છે.” મક્તિઃ જ્ઞાનાય કલ્પતે Devotion leads to knowledge “ભક્તિ જ્ઞાનમાર્ગને ખુલ્લો કરે છે.” અથવા ભક્તિ જ્ઞાનના માર્ગે દોરે છે. Be and not seem—કીધા કરતાં કરી બતાવવું બહેતર છે. બકો નહિ, દેખાવ કરો નહિ પરંતુ આવો મેદાનમાં અને કરી બતાવો. કહેના સહેલ હવે મગર કરના મુશ્કીલ હવે. માટે કરો ને કાંઈક કરી બતાવો. કારણ કે:—

“ મર્ણ એ વાત સાચી છે.”

—નિર્ણીત શું છે ?

ગઝલ—કવવાલી.

રખેને સુખમાં રાચી, અને અભિમાનમાં નાચી;
કેતરણી ચિત્તમાં કરવી, મર્ણ એ વાત સાચી છે.	૧
બીન વાચાળ ને વાચાળ, માં છે પ્રાણુ તો સરખો;
બંધારણુ કુદરતે કીધું, મર્ણ એ વાત સાચી છે.	૨
કિશોરા કુમળી જશે, યુવા ઉતાવળી થાશે;
વૃદ્ધા વહાલી થઈ રહેશે, મર્ણ એ વાત સાચી છે.	૩
થશે પુદ્ગલ તણી માટી, સમાશે ભૂમિ ઉદરમાં;
અમર સુકાર્ય રહેવાના, મર્ણ એ વાત સાચી છે.	૪

આપણે કેવા થવાની જરૂર છે? લાયક થવાની.

બંધુઓ ?

મર્ણ કોઈને પણ ત્યજવાનું નથી, અને તે પક્ષપાત પણ કરવાનું નથી, અને જરૂર અલેક્ષમાર્ગના પથિક બનવાનું છે. દુનિયા ફાની છે. વિગેરે જાણવામાં છે, છતાં ઈર્ષ્યા, અસૂયા, અહંભાવ, ખુમારી અને આપવડાઈને જાણે જોલાવતા હોઈની !! તેવું વર્તન રાખવા જાણે પ્રયાસ કરતા હોઈની !! પરંતુ તેવા છુપા દુશ્મનો જ્યારે ખરેખરો હુલ્લો કરી છાપો મારશે ત્યારે તે સહન કરવું મુશ્કીલ થઈ પડશે. આવી જાતના અનેક નજીવા યા મહાન્ વિશેષણોને અથવા નામોને, દાખલા તરીકે “અદેખો માણસ” “ઈર્ષિત મનુષ્ય” “તેનામાં અહંભાવ છે” વિગેરે છુપી વાતમાં અથવા જાહેર વાતમાં આપણા વાતાવરણમાં વસતા લાઈઓ જ્યારે સ્વનામ સાથે યુક્ત કરે ત્યારે કેટલું બધું ખેદકારક ? અને વાતો કરે મોટી મોટી ઉન્નતિની, પરંતુ બરોબર વિમર્ષ કરે ત્યારે જણાય કે કાચબે કુવામાં ઘણી ડુબકીયો મારી પ-

ઉત્તતિ કરવા માટે લાયક બનો.

૪૧

રંતુ પાણીમાં ને પાણીમાં. દિનપ્રતિદિન અધઃપતન અવનતિના મૂળનું પોષણ કરવામાં કંઈ જાતની ખુશાલી ઉત્પન્ન થતી હશે? થાવા દોને થાય છે દસકો સારો ને દસકો ખરાબ. આવી રીતે એકલવિહારી શું કરી શકે! કંઈ નહિ, ત્યારે તેને અવનતિનો આશ્રય લેવાનું સૂઝે તેમાં શી નવાઈ??

બીજી બાબુથી એવા ભણકારા થાય કે “ ઉત્તતિ થાય તો સારૂ, પ્રયાસ કરીએ છીએ, સ્ત્રીઓ સુધરે તો ઠીક, વૃદ્ધ પુરૂષો સ્થૂમજી કંઈક નૂતન ઉત્તતિના શિખર ઉપર ચઢવા માટે પ્રયાસ કરીએ છીએ તેમાં થોડો ઘણો હિસ્સો આખરે પેતાનો આપે તો ઠીક ” બહુનું સાચું પરંતુ વિચાર કરો ઉત્તતિ માતા પાસે જ છે. અને તે માતાના ખરેખરા એકજ બુલંદના અને નામીયા પુત્રો હો તો પોતે પોતાના વાતસલ્ય પ્રેમરૂપી સ્તનમાંથી, ઉત્તતિ માર્ગદર્શક (નિકટ વિકટ માર્ગ) ક્ષીર તમારા (આપણા) મુખમાં સરર કરતું એકકમ છુટશે. અને ચર્મચક્ષુમાં લૈન્ચ માલુમ પડશે. અને વૃદ્ધોની કે કોઈની ઓશીયાળ નહીં લોગવવી પડે. પરંતુ ખાટલે મોટી ખોટ છે કે પ્રથમ પાયો જ નથી આપણામાં તત્ત્વ કયાં છે, માણસાઈ કયાં છે, બહાર મોટા સાવજ જેવા અને ગૃહમાં મીયાની મીંદડી જેવા, ત્યારે પ્રથમ ખોટ ત્યાંજ છે. તેનાથી શું થઈ શકે!!! અલગત અમારે અમારી લેખિનીને એટલું તો સ્વાતંત્ર્ય બીન હકે આપવું પડશે કે દરેક માણસે સ્વ તેમજ પર-બીજાની ઉત્તતિ અર્થે અહોનિશ મર્યા રહેવાનું છે. અને આપણે ધારીશું તે કરીશું તે નક્કી છે તેવું ઉત્તમ મનોબળ રાખી ઉત્તતિના પ્રયાસાર્થે જેટલું બને તેટલું કરવાનું છે. પણ એક પુરાણી વ્યાખ્યા બુલંદી જોઈતી નથી. First deserve and then desire. લાયક થાવ અને પછી ઇચ્છાવાન થાવ પછી ઉત્તતિ માતાના દ્વારમાં પેસવું દુર્ઘટ નથી, પરંતુ તે માતાના ચાહક અને ગ્રાહકની ખામી છે. હરકોઈ ઉચ્ચ વસ્તુને હસ્તગત કરવી હોય ત્યારે તે સ્થિતિએ પહોંચવાની જરૂર પડે છે. સિવાય કંઈક માલુમ પડે છે. માટે જેની ઇચ્છા રાખવી તેવા થવા પ્રયત્નો કરવા. મલુમ પડે છે કે લાયક થવાની દરેક વ્યક્તિને જરૂર છે, જો લાયકાત હશે તો દરેક જગ્યા ગર્ભશ્રી-મંતો અને વડીલો જી-જી અને સલામો કરતાં ખુશામતમાં ખામોશાઈ આપશે. અને જ્ઞાની પુરૂષો જેઓ છે તેઓને માટે તો આ અવનિતા શુભ માર્ગો ખુલા જ છે. અને તેઓને રાજપંડીતોની સલામાં અને દરેક જગ્યાએ જ્ઞાનરૂપી હથીઆરથી શુભાશ્રય મળે છે જ. માટે ફરી ફરીને લખીએ છીએ કે જ્ઞાની થવ ? લાયક થવ ? સાહિત્યના ચાહક થાવ અને ધર્મોભિમાની થઈ બીન કેળવાએલ મનુષ્યોને કેળવવા ભગીરથ યત્નો આજ ને આજ આદરો. આપણે કેવા બીજ વાવવાની જરૂર છે?

રખેને મોટા હોદ્દો પ્રાપ્ત થાય, જેથી લાયકાતના શુભના ભંડાર છે તેવું અમારી કલમ લખી શકે નહિ. માટે લાયક થાવ અને નભીતઃ મરણાત્ અસ્મિ I am not afraid of divine Invitation (Death) મને મૃત્યુનો ભય નથી.

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કારણ કે “ મર્ણુ એ વાત સાચી છે ” તે તો છેજ. ત્યારે નકામું શામાટે તેને યાદ કરવું જોઈએ. માટે લાયક થઈ ઉન્નતિના શીખરે પહોંચવા અને મર્ણુ વાસ્તે કુદરતી મરણ માટે નાની મોટી તૈયારી કરવા અત્યારથી જાગ્યા ‘ત્યાંથી સદ્વાર ગણી યથાશક્તિ યત્નો આદરો. કિશોરાવસ્થામાં જેવા બીજ વાવીશું અને યુવાનીમાં જેવું વારિ સિંચન કરીશું તેવા અ.અ (વૃક્ષમાંથી) વૃદ્ધાવસ્થામાં આખીશું માટે કેવા બીજ રોપવા જોઈએ કે જેથી જીવન વ્યાધિ રહિત લય રહિત નિષ્કામ, ધાર્મિક પસાર થાય તેનો વિચાર કરવાને માટે આપનેજ માથે જોજો નાખી અત્યારે તો આપની રજા લઈશ. આમીન—

જીવનના પ્રવાહમાં ફરતું પ્રભાત.

તા. ૨૪-૮-૧૫

રા. ગુલાબ.

* સૂક્તરત્નાવલી.

(શ્રી વિજયસેનસૂરિ વિરચિત.)

સ્વતંત્ર-અનુવાદ.

ગુરુવાણીને પ્રણામ કરવારૂપ મંગળાચરણ.

વિબુધાનન્દજનનીં, ગુરોર્વાચમુપાસ્મહે ।

યા રસેવ રસૈ રમ્યા, મહ્નલોત્સવકારિણી ॥ ૧ ॥

જે માંગલિક ઉત્સવ કરનારી ભૂમિની જેમ રસવડે રમણીય છે, એવી વિબુધ-(વિદ્વાનો અને દેવતાઓ) ને આનંદ આપનારી ગુરૂની વાણીની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ. ૧

વચોભિર્નાંતિનિસ્યન્દકન્દકાદમ્બિનીનિમૈઃ ।

દક્ષો વ્યાખ્યાજુષાં શિક્ષાં, મુશ્વામ્બોજરવિત્તિષમ્ ॥ ૨ ॥

નીતિના ઝરા અને અંકુરોને વિષે મેઘમાળા જેવા વચનોથી વક્તાઓના મુખકમળને વિકાશ કરવામાં સૂર્યની કાંતિ જેવી શિક્ષા (આ ગ્રંથ દ્વારા) આપીએ છીએ. ૨

ભાવસારસ્યયુક્તાનિ, સૂક્તાનિ પ્રતિકુર્મહે ।

રવિપાદૈરિવામ્બોજં, યૈઃ સમોહાસભાગ્ ભવેત્ ॥ ૩ ॥

જો સામાજિક ઉપયોગી અને સંસ્કૃતતા અભ્યાસીઓને આ ગ્રંથ સરલ અને સુસાધ્ય હોવાથી મૂળ અમોઘે છપાવેલ છે તે ધણો રસીક અને યોધદાયક હોવાથી મૂળ શ્લોક સાથે ભાષાંતર અમારા આ માસીકમાં આ અંકથી અમોઘે શરૂ કર્યું છે મૂળ ગ્રંથની કિંમત રૂ ૦-૪-૦

૧ સરસ્ય ભાવઃ સારસ્યં, ભાવશ્ચ સારસ્યં ચ તાભ્યાં યુક્તાનિ ॥

સૂક્તરતનાવલી.

૪૩

સૂર્યના કિરણોથી જેમ કમળનો ઉદ્ભાસ થાય, તેમ જેમનાથી સલાને ઉદ્ભાસ થાય એવા ભાવ અને રસિકતાથી ભરેલા સુભાષિતો આપીએ છીએ. ૩

વિનેન્દુનેવ રજની, વાળી શ્રવણહારિણી ।

દૃષ્ટાન્તેન વિના સ્વાન્તે, વિસ્મયં વિતનોતિ ન ॥ ૪ ॥

ચંદ્ર વગરની રાત્રિની જેમ શ્રવણ-કર્ણ ઇન્દ્રિયને હરનારી વાણી દૃષ્ટાંત વિના હૃદયમાં આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કરતી નથી. ૪

દૃશ્યતે સદસદ્વસ્તુ, યૈર્ભાસ્કરકરૈરિવ ।

દૃષ્ટાન્તાસ્તુષ્ટયે સન્તુ, કાવ્યાલઙ્કારકારિણઃ ॥ ૫ ॥

સૂર્યના કિરણોની જેમ જેઓથી સત્ અને અસત્ વસ્તુ દેખાઈ આવે છે, એવા દૃષ્ટાંતો કાવ્ય-અલંકાર કરનારા કવિને સંતોષકારક થાઓ. ૫

અતશ્ચિત્તચમત્કારમકરાકરચન્દ્રિકામ્ ।

માવયુક્તેષુ, સૂક્તેષુ, બ્રૂમો દૃષ્ટાન્તપદ્ધતિમ્ ॥ ૬ ॥

એ કારણથી ચિત્તના ચમત્કાર રૂપી સમુદ્રને ઉછાળવામાં ચંદ્રિકા જેવી દૃષ્ટાંતોની પદ્ધતિને અમે ભાવવાળા સુભાષિતોની અંદર યોજના કરી કહીએ છીએ. ૬

ભવેત્તુજ્ઞાત્મનાં સંપદ્, વિપદ્યપિ પટીયસી ।

પત્રપાતે પલાશાનાં, કિં ન સ્યાત્ કુસુમોદ્ભવઃ ? ॥ ૭ ॥

મોટા માણસોને વિપત્તિમાં પણ મોટી સંપત્તિ રહેલી હોય છે. પલાશના વૃક્ષોને પાત્રા ખરી પડતાં જ પુષ્પોનો આવિર્ભાવ શું નથી થતો ? ૭

ગુણદોષકૃતે સ્થાનાસ્થાને તેજસ્વિતા સ્થિતા ।

દર્પણે મુખવીક્ષાયૈ, સ્વદ્ગે પ્રાણપ્રણાશકૃત્ ॥ ૮ ॥

તેજસ્વીપણું સ્થાનમાં ગુણકારી થાય છે અને અસ્થાનમાં દોષકારી થાય છે. દર્પણનું તેજસ્વીપણું સુખ જેવા માટે થાય છે અને ખર્જૂનું તેજસ્વીપણું પ્રાણના ઘાતને માટે થાય છે. ૮

પદે પદેઽધિગમ્યન્તે, પાપભાજો ન ચેતરે ।

શ્રૂયાંસો વાયસાઃ સન્તિ, સ્તોકા યચ્ચાષપક્ષિણઃ ॥ ૯ ॥

પાપીઓ ઠેકાણે ઠેકાણે મેળવાય છે અને નિષ્પાપીઓ ઠેકાણે ઠેકાણે મેળવાતા નથી. કાગડાઓ ઘણાં હોય છે અને ચાતક પક્ષીઓ થોડા હોય છે. ૯

અપિ તેજસ્વિનં દૌસ્થ્યે, ત્યજન્તિ નિજકા અપિ ।

ન માનુર્માનુર્ભિર્મુક્તઃ, કિમસ્તસમયે સખે ! ॥ ૧૦ ॥

હૈ મિત્ર, તેજસ્વી પુરૂષ જ્યારે નઠારી સ્થિતિમાં આવે છે, ત્યારે તેને તેના

૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વજનો પણ છોડી દે છે. અસ્ત સમયે સૂર્યને પોતાના કિરણો પણ શું નથી છોડી દેતા ? ૧૦

જ્યોતિષ્માનપિ સચ્છિદ્રૈઃ, સદ્ગતોઽનર્થહેતવે ।

મઞ્ચકાન્તરિતા દીપપ્રભા પુણ્યપ્રણાશિની ॥ ૧૧ ॥

તેજસ્વી માણસ પણ જો છિદ્રવાળાની સાથે મળે છે, તો તે અનર્થકારી થાય છે દીવાની કાંતિ માંચાના આંતરામાં આવવાથી પુણ્યનો નાશ કરનારી થાય છે. ૧૧

મલિનોઽપિ શ્રિયં યાતિ, મહસ્થિમિલ્નાદલમ્ ।

સમ્પર્કાન્નાઙ્ગનં ભાતિ, કિં દૃશાં હરિણીદશમ્ ? ॥ ૧૨ ॥

મલિન માણસ પણ તેજસ્વી માણસની સાથે મળવાથી શોભાને પ્રાપ્ત કરે છે. મુગના જેવા લોચનવાળી સુંદરીઓના નેત્રોની સાથે મળવાથી કાજળ પણ શું નથી શોભતું ? ૧૨

પરાભૂતોઽપિ પુણ્યાત્મા, ન સ્વભાવં વિમુઞ્ચતિ ।

તોયમુષ્ણીકૃતં કામં, શીતતાં પુનરેતિ યત્ ॥ ૧૩ ॥

પવિત્ર માણસ પરાભવ પામે તો પણ તે પોતાનો સ્વભાવ છોડતો નથી. જળને ઉતું કરવામાં આવે તો પણ તે ફરીવાર પાછું શીતળ થઈ જાય છે. ૧૩

મહોત્સવે ચ જાયન્તે, પાપભાજામભૂતયઃ ।

નાપત્રાઃ કિં વસન્તેઽપિ, કરીરતરવોઽભવન્ ? ॥ ૧૪ ॥

પાપી માણસોને સારા ઉત્સવને પ્રસંગે સંપત્તિઓ રહેતી નથી. કરીર-કેર-ડાના વૃક્ષો વસંતઋતુના સમયમાં પણ પત્ર વગરના શું નથી થતાં ? ૧૪

નીચસદ્ગેઽપિ તેજસ્વી, નૈર્મલ્યં મૃશમશ્રુતે ।

કિમભૂદ્ધસ્મલિષ્તેઽપિ, દર્પવૃદ્ધિર્ન દર્પણે ? ॥ ૧૫ ॥

જો તેજસ્વી હોય તેને નીચનો સંગ થાય તો પણ તે વધારે નિર્મળતા (તેજ) ધારણ કરે છે. દર્પણને ભસ્મનો લેપ કરવામાં આવે છે, ત્યારે પણ તે શું વધારે તેજસ્વી નથી બનતું ? ૧૫

સુકત વચનો વાંચી કે સાંભળી આદરવા યોગ્ય વિવેક.

(લેખક—સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયભ.)

૧. પુરૂષને કલીબતા-નપુ'સકતા હોય તે સારી, પણ પરસ્ત્રી ગમન કરતું સાફ નહિ. ભિક્ષા માંગીને લોજન વૃત્તિ કરતી સારી, પણ પારકા ધનને અપહરી લઈ સુખ મેળવવાની બુદ્ધિ રાખતી સારી નથી. મૌન ધારણ કરી રહેતું સાફ, પણ

૧ મતાન્તરેણ મલેરપિ કુટાદિસ્વાદ્ ગુણભાવઃ ।

જીવદયા.

૪૫

અસત્ય વચન વહેવું ઠીક નથી. અને નિજ પ્રાણ ત્યાગ કરવો, પણ ચાડીખોરનાં વચનમાં વિશ્વાસ રાખી ખેસવું ઠીક નથી. એ બધાંયવાનાં પરમ દુઃખદાયક છે.

૨. પશુશાળા શૂન્ય પડી રહે તે સારી, પણ તેમાં અપલક્ષણો બળદ બાંધી રાખવો સારો નહિ. ચતુર-વિનીત વેશ્યારૂપ ભાર્યો સારી, પણ અવિનીત (વિનય શૂન્ય) કુળવધુ સારી નહિ. જંગલમાં જઈ રહેવું સાડું, પણ વિવેક રહિત રાજના નગરમાં રહેવું સાડું નહિ, તેમજ પ્રાણ ત્યાગ કરવો સારો, પણ અધમ જનોની સોબત કરવી સારી નહિ.

૩. કષ્ટની વખતે મિત્રની ખરી કસોટી થાય છે. રણસંગ્રામ વખતે શૂરવીરની ખરી કસોટી થાય છે. વિનય પ્રસંગે નોકરની પરીક્ષા થાય છે અને દુકાળ વખતે દાતારની ખરી પરીક્ષા થઈ શકે છે.

૪. સુપાત્રદાનથી જીવ ધનાઢ્ય-અનર્થજી લક્ષ્મીવાળો થાય છે. ધનના પ્રભાવથી તે સારાં સુકૃત્ય કરે છે-પુન્ય ઉપાર્જન કરે છે. પુન્યના પ્રભાવથી તે દેવ-લોકનાં સુખ પામે છે-દેવગતિ પામે છે અને ત્યાંથી ચ્યવી ફરી ધનાઢ્ય અને ફરી ભોગ સામગ્રીવાન થાય છે.

૫. કુપાત્રદાનથી જીવ નિર્ધન-સુખ સંપત્તિહીન બને છે. નિર્ધનતા ચોગે તે પાપ કૃત્ય-માઠાં કામ કરે છે. પાપના પ્રભાવથી તે નર્કગતિ પામે છે-અઘોર દુઃખ દાવાનળમાં જઈ પડાય છે. ત્યાંથી ચ્યવી ફરી નિર્ધન થાય છે અને ફરી પાપ કૃત્યોજ કરે છે.

૬. સ્મિત હાસ્ય વડે, હાવભાવ દેખાડવા વડે, લાજ કાઢવા વડે, ખડીક બતાવવા વડે, વચન ચાતુરી વડે, ઈર્ષ્યાવડે, કલહ કરવા વડે, લીલા-ક્રીડા કરવા વડે અને અર્ધ કટાક્ષમાણ ફેંકવા વડે, એટલે કે આડી આંખે જોવા વડે, એમ બધી રીતે સ્ત્રી એ ખરેખર બંધનરૂપ છે, તેથી શાણાજનોએ ચેતતા રહેવું યુક્ત છે.

ઈતિશમ્

જીવદયા.

સ્વાર્થ સાથે પરમાર્થ સાધવાનો ઉત્તમ માર્ગ.

મેહેરબાન સાહેબ,

આપણા દેશમાં આજ કાલ ઘી દુધની મોંઘવારી એટલી બધી વધી ગયેલી છે કે છતે પૈસે પણ તે અમૂલ્ય અને ઉપયોગી ચોખ્ખી વસ્તુ આપણને ભાગ્યેજ મળી શકે છે. જે ગરીબ લોકો છાશ રોટલાથી પોતાની સંપૂર્ણ તંદુરસ્તિ બાળવી રાખતા હતા, તેઓને હવે છાશ જેવી સાધારણ પણ ઉપયોગી વસ્તુ મેળવવી ભારે થઈ પડી છે, તો પછી દુધ અને ઘીની તો વાતજ ક્યાં કરવી? આવી રીતે દીન પ્રતિ-

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દિન દુધ અને તેમાંથી બનતી વસ્તુઓની અછત થઈ પડવાના કારણ માટે જનવરોની થતી સંજ્યાબંધ ક્તલને આપણે જવાબદાર ગણીશું તો તે કોઈ પણ રીતે વર્ક જ્ઞાનની વિરૂદ્ધ ગણી શકાશેજ નહીં.

આપણા દયાળુ, દીર્ઘ દૃષ્ટિવાળા, વિચારશીલ અને લોકપ્રિય ગવરનર સાહેબ નામદાર લોર્ડ વીલીંગટન તેમજ દેશના બીજા હિતેષી પુરૂષો તેમજ જાણીતાં વર્તમાનપત્રો પણ આવાં ઉપયોગી જનવરોને બચાવવાની તેમજ તેની જોલાદ સુધારવાની પુરતી ભલામણ કરે છે, કે જેની અંદર તેઓને અંગત સ્વાર્થ નહિ, પરંતુ સમગ્ર દેશનો સ્વાર્થ એકસરખી રીતે સમાયેલો છે.

ઘી, દુધ અને તેવી ઉપયોગી વસ્તુઓ ઉપરાંત ખેતીવાડીમાં આ જનવરોની સેવા કેટલી બધી ઉપયોગી છે, તેનું દીગ્દર્શન પણ આપણને પુનાની ઔદ્યોગિકચરલ કોન્ફરન્સ તથા તેવી બીજી પ્રવૃત્તિઓએ કરાવેલું છે, અને તે ઉપરથીજ અમે અમારી ગયા વર્ષની હારમાળામાં કેટલ ફાર્મની યોજના જનસમાજની સેવામાં રજુ કરી સાબીત કરી બતાવ્યું હતું કે જનવરોને નિભાવી તેની યોગ્ય માવજત કરવામાં આવે તો હજારો બલકે લાખો જનવરોને રક્ષણ આપવાનું ઉત્તમ પુણ્ય પ્રાપ્ત કરવા ઉપરાંત મુંબઈ જેવા ખરયાળ શહેર કે જ્યાં તબેલ તથા મજુરી વીગેરે અસાધારણ-મોંઘા થઈ પડેલાં છે તેવાં શહેરોમાં પણ જોછામાં જોછા સેંકડે રૂપ ટકા નફા થાય છે, પરંતુ જો બીજાં શહેરો કે જ્યાં ઘાસ ચારો વીગેરે પુષ્કળ મળી શકે તો હોય ત્યાં આવાં ખાતાંઓ સ્થાપવામાં આવે તો સેંકડે ૪૦ થી ૫૦ ટકાનો દેખીતો ફાયદો થવાનો સંભવ છે.

આવી રીતે અમારી યોજના બહાર પડ્યા બાદ કેટલાક ઉત્સાહી ગ્રહસ્થોએ તે કામ હાથ ધરવાનો વિચાર કરેલો, પરંતુ કમનસીબે કેટલીક બેંકોના ઘોંટાળાઓ બહાર પડવાથી તેમજ ત્યારબાદ નાણાં સંબંધી જુદી જુદી અણધારેલી આફતો સમગ્ર દેશ ઉપર આવી પડવાથી તે યોજના માથે ઉપાડી લેવામાં અણધારેલું વિઘ્ન આવી પડેલું છે અને તેથી આજ રોજ દેશના ઉદાર, શ્રીમંત અને ધર્મપરાયણ પરાપકાર વૃત્તિવાળા બંધુઓની સેવામાં હું નીચે પ્રમાણે હકીકત બહેર કરવા રજા લઉં છું તો આશા છે કે તેના ઉપર ધ્યાન આપવામાં આવશે.

આ હસ્ત પત્રના વાંચનાર ગ્રહસ્થો કદી નહિ જાણતા હોય તો મહારે જણાવવું જોઈએ કે ગવલી લોકો દેશાવરથી પોતે પુરા પૈસા ખરચીને લેંસો વેચાતી લે છે અને તેના ઉપર તેનો નિર્વાહ ચલાવે છે, જ્યારે આવી લેંસો વસુકી, બાય ત્યારે તે લેંસો દુધ દેતી બંધ થવાથી તેઓ વીંચાય ત્યાંસુધી તેને નિભાવવાની મુશ્કેલીનો મિથ્યા વિચાર કરીને કેટલાક દયાહીન ગવલી લોકો બીચારી હાથી સમાન કઠાવર લેંસોને પાણીને મુલ્યે કસાઈએને ત્યાં વેચી નાંખે છે અને અફસોસ! કે ત્યાં તેના ઉપકારનો બહલો આવી ઘાતકી રીતે વાળવામાં આવે છે.

જીવહયા.

૪૭

આવી રીતે ખીચારાં કમનસીબ પ્રાણીઓ માત્ર થોડો વખત દૂધ દેતાં બંધ થાય તે સાફ તેને મારી નાંખવા માટે વેચવાં એ કોઈ પણ રીતે ઇચ્છવા યોગ્ય નથી, પરંતુ નીર્ધનતા અને ગરીબાઈને લીધે ગવત્રીઓ પોતાની ઇચ્છા વિરૂધ્ધનું આવું વર્તન છે એ જાણવા છતાં કંઠાળ હાલતને આધીન થઈ આવાં ઘાતકી કૃત્ય કરવા તત્પર થાય છે, કે જેમાં તેને પોતાનેજ કેટલો જોરલાભ છે તે તેઓ સમજી શકતા નથી. કારણ કે આવું પરોપકારી જનવર નજીવી કીંમતે વેચી તેનું જે ઉત્પન્ન થાય, તેમાં વિશેષ રકમ ઉમેરી પાછું સાફ જનવર પોતાનો ધંધો ચાલુ રાખવા માટે આવા ગવત્રીઓ ખરીદે છે અને તે જનવરની પણ વખત આવે તેવીજ હુદ્દશા થાય છે, જેથી આપણા ખેતીને ઉપયોગી તથા ઘી, દુધ વીગેરે જરૂરની વસ્તુઓ પુરી પાડનારાં ઉપયોગી જનવરોની કતલમાં વૃદ્ધિ થતીજ જાય છે અને ગવત્રીઓ પણ હારિદ્રાવસ્થામાંથી મુક્ત થઈ શકતા નથી.

આ માટે દેશના શ્રીમંતો, માલધારીઓ, તેમજ ખેડુતોને હું સૂચના કરીશ તો તે કોઈ પણ રીતે અયોગ્ય ગણાશે નહિ કે તેઓએ આવા ગવત્રીઓ પાસેથી જીવ કિંમતે જનવરો ખરીદ કરી તેને પાળવાં અને ત્યારબાદ તેના પરોપકારથી કેટલો બધો ફાયદો થશે તેનો વાંચનારેજ વિચાર કરી લેવાની મહેમાની કરવી.

એજ રીતે આપણા દેશમાંના એકેક ઘર તરફથી માત્ર એક એક જનવર પાળવામાં આવે તો તેથી તેઓને તે જનવર માથે પડશે નહિ, એટલુંજ નહિ પણ તેથી શ્રીમંતો એજાઓ માલ વાપરી શકશે અને તેમાંથી થતાં છાશ વીગેરે પદાર્થો ગરીબ લોકોને છુટે હાથે આપવાથી ગરીબોને ખરેખરી સહાયતા આપી તેઓની આંતરડીની દુવા મેળવવા ભાગ્યશાળી થશે તેમાં કાંઈપણ શક નથી.

ટલ ફાર્મ્સ, ડેરી કંપનીઓ તથા એવાં બીજાં ખાતાંઓ ઉધાડનારાઓને પણ આવી રીતે જનવરો વેચાતાં લેવાથી સસ્તી કીમતમાં તે આવી શકશે અને ચરીયાણુ જગ્યામાં તેને રાખવાથી વિશેષ ખર્ચ વિના તે જનવરોનો એક સામટો નિર્વાહ નજીવા ખર્ચમાં થઈ શકશે અને યોગ્ય વખત પ્રાપ્ત થયે આવાં જનવરો અનેકની રોજી ઉધાડવામાં સાધનભૂત થશે એમાં કાંઈ પણ આશ્ચર્ય નથી, અને તેથીજ આવી પરોપકાર પરાયણતા સાથે ઉદ્યોગી અને ઉપયોગી સ્વાર્થી બાબત ઉપર શ્રીમંતો અને ગરીબો એક સરખું ધ્યાન આપે, એવી તેઓની સેવામાં માફરી સવિનય નમ્ર પ્રાર્થના છે.

શ્રી જીવહયા જ્ઞાનપ્રસારક ફંડ
ઓફીસ
૩૦૬, શરાફ બજાર મુંબઈ નં. ૨.
તા, ૧-૮-૧૫.

સેવક
લલ્લુભાઈ ગુલાબચંદ ઝવેરી,
ઑનરરી મેનેજર

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી આગમોદય સમિતિ. પાટણ.

પંન્યાસજી મહારાજશ્રી આનંદસાગરજી મહારાજના ઉપદેશથી જન્મ પામેલ ઉક્ત સંસ્થાનું પાટણ શહેરમાં આગમ વાંચનાનું કાર્ય શરૂ થઈ ગયેલ છે, જેમાં હાલમાં ૩૨ મુનિરાજે લાલ લે છે. જાણુવા પ્રમાણે શ્રી સુયગડાંગજી તથા શ્રી બી. જાશ્રુતસ્કંધનું અધ્યયન ચાલે છે. શ્રી દશવૈકાલિક પર્ણ થયું છે. આ પ્રમાણેના સમાચાર ઉક્ત સંસ્થાના કાર્યવાહક શેઠ ભોગીલાલ હાલાભાઈ તરફથી અમોને મળ્યા છે.

ગ્રંથાવલોકન.

પુસ્તક પહોંચ.

અમારી સલામાં સ્વામી દયાનંદ ઔર જૈન ધર્મ આ નામનું મધ્યસ્થ વાદ ગ્રંથમાળાનું પ્રથમ પુષ્પકર્તા તરફથી લેટ આવ્યું છે. ગ્રંથકર્તા પંડિત હંસરાજ શાસ્ત્રી પંજાબી છે કે જેમણે જૈનાસ્તિકત્વમીમાંસા તથા નરમેધયજ્ઞમીમાંસા નામનાં બે પુસ્તકો રચેલાં છે જેથી અમારા ગ્રાહકોને પરિચિત હશેજ. માટે સદરહુ પુસ્તક કેવું છે તે બાબતમાં ન ધારે લખવું સોનાને ઢોળ ચઢાવવા જેવું જાણી કૃત્ત સમાલોચક તરીકે અમો એટલેજ અલિપ્રાય આપેો બસ સમજીએ છીએ કે સત્યાર્થ પ્રકાશ નામના આર્ચ સમાજના પુસ્તકમાં સ્વામીદયાનંદસરસ્વતિજીએ બારમા સમુદ્દાસમાં જૈન ધર્મ સંબંધી જે કેટલાક અનુચિત હુમલા કર્યા છે, તેના ઉત્તરો મધ્યસ્થ દૃષ્ટિએ ઘણીજ પ્રિય વાણીથી આપેલા છે કે જે જૈનો તો શુ' પણ જૈનેતરોને પણ રૂચિકર થઈ પડે તેવા છે માટે અમો પોતાના જૈન બંધુઓને લલામણ કરીએ છીએ કે સદરહુ ગ્રંથ આપ એક વખત અવશ્ય વાંચશે. પુસ્તક રાયલ બારપેજી ૧૩ ફારમનું છે. કિંમત આઠ આના છે.

મળવાનું ઠેકાણું—અમૃતસર (પંજાબ)

બજાર જમાદાર—પંડિત હિરાલાલ શર્મા—મૈત્રેજર શ્રી આત્માનંદ જૈન સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી.

સ્નાત્ર પૂજ.

(ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરજી વિરચિત)

મહોપકારી જગદ્વિજ્યાત શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરજી રચિત સ્નાત્ર પૂજની બુક અમોને અલિપ્રાયાર્થે લેટ મળેલ છે. આ લઘુ બુક નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુન્દર ટાઇપોથી છપાવી તેમાં ઉક્ત મહાત્માની છબી સુકી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. આ બુક છપાવવામાં છોટી સાદરી મેવાડના શેઠ મેઘરાજજી વીરચંદજી તરફથી શેઠ હેમરાજજીના દ્રવ્ય સહાયવડે શ્રીમદ્ હંસવિજ્યાજી જૈન લાયબ્રેરી અમદાવાદ તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. આ બુક ઘણીજ ઉપયોગી હોવાથી બહોળો પ્રસાર થવાના ઉદ્દેશથી માત્ર અડધી કિંમત (૦-૦-૬ પાઇ) રાખવામાં આવેલ છે.

દશાશ્રીમાળી વણિક (ત્રિમાસિક)

દરેક દશાશ્રીમાળી વણિક ખંધુને જાણુવા જેવી ખાખતોથી ભરપૂર (રાયલ છ થી આઠ ક્કારમ) ૪૦ થી ૬૪ પાનાનું સચિત્ર દશાશ્રીમાળી વણિક ત્રિમાસિકના પોતાની જ્ઞાતિનું શ્રેય ઈચ્છનાર દરેક દશાશ્રીમાળીને ગ્રાહક થવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. વિજ્ઞાપન પત્ર માટે લખો—

મોહનલાલ નાગજી ચીનાઈ.

ડીસ્ટ્રીક્ટટબ્લીડર

ધોરાજી

નીચેનાં પુસ્તકો અમોને ભેટ માટે મળ્યાં છે જે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

ગ્રામ્યાન સાહિત્યસંગ્રહ.

દયાનંદ ચોર જૈન ધર્મ.

શ્રી જૈન પત્રના અધિપતિ ભાવનગર.

પંડિત હંસરાજ શર્મા અમૃતસર.

ભયંકર ભૂત યાને જગતના જીવલેણ શત્રુઓ.

શ્રી ભરત બાહુબલી ચરિત્ર.

શા. અચરતલાલ જગજીવનદાસ
ભાવનગર.

મયનામૃત વિલાસ.

સમુચિત્ત ઉત્તર દાનપત્ર.

વિમલ-વિનોદ.

રનાત્ર-પૂજા.

શા. દામજી ત્રીકમજી મંજલરેલડીઆ.

શ્રી કોટરા (જલોર) શ્રી સંઘ.

શેઠ જવાહીરલાલ જૈની સીકંદ્રાબાદકે.

શ્રીમદ્ હંસવિજયજી જૈન લાઇબ્રેરીના

સેક્રેટરી અમદાવાદ.

અનિત્યાદિ ભાવના સ્વરૂપ.

મુનિ શ્રી પ્રતાપવિજયજી સુરત.

આ માસમાં આ સભામાં દાખલ થયેલા નવા માનવંતા સભાસદો.

૧ વાગડીયા હીરાલાલ વાલચંદ પે. વ. લાઈફ ભાવનગર.

૨ શાહ જીઠાભાઈ ત્રિજીવનદાસ (વાર્ષિક મેમ્બરમાંથી) બીજા વર્ગના લાઈફ મેમ્બર ભાવનગર.

આ સભાનું જ્ઞાનોક્કાર ખાતું અને હાલમાં છપાતા ઉપયોગી ગ્રંથો.

તેમાં થતો જતો સંખ્યાબંધ વધારો.

માગધી—સંસ્કૃત મૂળ, અવચુરિ ટીકાના ગ્રંથો.

૧ “ સત્તરીસય ઠાણ સટીક ”

૨ “ સિદ્ધ પ્રાજ્ઞત સટીક ”

શા. ચુનીલાલ જીખચંદ પાટણવાળા તરફથી.

પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની બીજી સ્ત્રીના સ્મરણાર્થે હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી

- ૩ “ પ્રતિકમણુ ગર્ભ હેતુ ” શા. હીરાચંદ ગેલચંદની દીકરી બેન પશી-
બાઈ પાટણવાળા તરફથી.
- ૪ “ દાન પ્રદીપ ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુર્લભજી ધરમશી
પોરબંદરવાળા તરફથી.
- ૫ “ મહાવીર ચરિત્ર ” શ્રી નેમીચંદ્રસૂરિ કૃત. શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી
પોરબંદરવાળા તરફથી શા. મુળજી ધરમશીના
સ્મરણાર્થે.
- ૬ “ સંબોધ સિત્તરી સટીક ” શા. કલ્યાણજી ખુશાલ વેરાવળવાળા તરફથી.
- ૭ “ ષટસ્થાનક પ્ર-સટીક ” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી બાઈ રળી-
યાત બાઈ માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૮ “ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ” શા. પુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૯ “ સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા ” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તર.
- ૧૦ “ ષડાવશ્યક વૃત્તિ નમિસા કૃત ” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણવાળા તર.
- ૧૧ “ પેથક ઝાંઝણ પ્રબંધ ” શા. મોહનદાસ વસનજી પોરબંદરવાળા તર.
- ૧૨ “ યુન્યધન ચરિત્ર. ” શા. મનસુખભાઈ લલ્લુભાઈ પેથાપુરવાળા તર.
- ૧૩ “ સંસ્તારક પ્રકીર્ણ સટીક ” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી
- ૧૪ “ શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણસટીક ” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા તર.
- ૧૫ “ પ્રાચીન ચારકર્મ ગ્રંથ ટીકા સાથે ” શેઠ પ્રેમચંદ ઝવેરચંદ પાટણવાળા તરફથી
- ૧૬ “ ધર્મ પરિક્ષાશ્રી જિનમંડન ગણીકૃત ” બે શ્રાવિકાઓ પાટણ તરફથી.
- ૧૭ “ સમાચારી સટીક શ્રીમદ્ યશો- શા. લલુભાઈ ખુમચંદની વિધવા બેન
વિજયજી ઉપાધ્યાયજી કૃત. મેનાબાઈ પાટણવાળા તરફથી.
- ૧૮ “ પંચ નિગ્રંથી સાવચૂરિ ” ૧૮ “ પર્યાંત આરાધના સાવચૂરિ ”
- ૨૦ “ પ્રજ્ઞાપના તૃતીયપદ સંગ્રહણી સાવચૂરિ ”
- ૨૧ “ બંધોદય સત્તા પ્રકરણ સાવચૂરિ ”
- ૨૨ “ પંચ સંગ્રહ ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તર.
- ૨૩ “ શ્રાદ્ધ વિધિ ” શેઠ જીવજીભાઈ જેચંદ ગોધાવાળા.
- ૨૪ “ ષડ્દર્શન સમુચ્ચય ”
- ૨૫ “ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર ” શ્રીમદ્ ભાવવિજયજી ગણીકૃત ટીકા. બાણુ
સાહેબ ચુનીલાલ પન્નાલાલજી મુંબઈવાળા ત.
- ૨૬ “ જૂહત સંઘયણી શ્રી જિનભદ્ર ગણી ક્ષમા શ્રમણ કૃત. ” એક સભા તરફથી.
- ૨૭ “ જીવાનુશાસન સટીક ” શા. મગનચંદ ઉમેદચંદની વિધવા બાઈ
ચંદન પાટણવાળા તરફથી.
- ૨૮ “ ક્ષેત્ર સમાસટીક ” શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલ ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૨૯ “ કુવલય માલા (સંસ્કૃત) ”
- ૩૦ “ શ્રાદ્ધશુણ્ય વિવરણ ” (ભાષાંતર) વેરા હઠીસંગભાઈ ઝવેરચંદ ભાવનગરવાળા તરફથી

